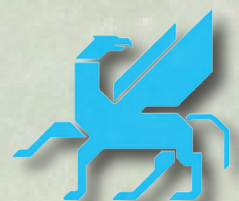

notitie Herziening verfijning verblijfsrecreatie (kampeerbeleid)

17 maart 2008

**Herziening notitie “Verfijning verblijfsrecreatief beleid Weststellingwerf”
(kampeerbeleid)**

INHOUDSOPGAVE:

- 1.0. Aanleiding blz 3
- 2.0. Inleiding
- 3.0. Werkwijze
- 4.0. Ontwikkelingen sinds 1998 blz 4
 - 4.1. In het algemeen
 - 4.2. In het provinciaal beleid
 - 4.3. In het gemeentelijk beleid
- 5.0. Noodzaak tot ontwikkelen aanvullend nieuw beleid blz 7
 - 5.1. Wijzigingen in regelgeving
 - 5.1.1. Vervallen Wet op de openluchtrecreatie
 - 5.1.2. Regeling brandveiligheid op kampeerterreinen
 - 5.1.3. Gewijzigde (stank) geurwetgeving
 - 5.1.4. Besluit Horeca-, Sport- en Recreatievoorzieningen Milieubeheer
 - 5.1.5. Aanvulling APV
 - 5.1.6. Andere visie op stacaravan
 - 5.2. Wensen burgers en ondernemers in de gemeente
 - 5.3. Wensen van kampeerders / kampeerdersgroeperingen
- 6.0. Overwegingen blz 10
 - 6.1. Hoever wil de gemeente gaan in bewaking van kwaliteit
 - 6.2. Wat kan in het bestemmingplan geregeld worden
 - 6.3. Wat zijn niet ruimtelijke aspecten, die mogelijk regeling verdienen
- 7.0. Beleidskeuzes blz 11
 - 7.1. Kampeerterreinen Algemeen
 - 7.2. Kampeerterrein I: thans Rv(k) toeristische standplaatsen
 - 7.3. Kampeerterrein II: thans Rv(k) stacaravanstandplaatsen
 - 7.4. Kleinschalig kamperen
 - 7.5. Incidenteel kamperen
 - 7.6. Vrij kamperen, Kamperen op eigen grond en GOP's
- 8.0. Instrumentarium blz 23
 - 8.1. Kampeerterreinen I en II thans Rv(k)
 - 8.2. Kleinschalig kamperen
 - 8.3. Incidenteel kamperen
 - 8.4. Vrij kamperen, Kamperen op eigen grond en GOP's
 - 8.5. Handhaving

- 9.0. Bijlage I: Aanvulling APV
Bijlage II: Begripsbepalingen
Bijlage III: Planologische aanvullingen nodig ?
Bijlage IV: "Stacaravanbeleid gemeente Weststellingwerf"
Bijlage V: "Notitie Verfijning Verblijfsrecreatief Beleid Weststellingwerf" (1999)
Bijlage VI: "Reeds vervallen delen Wet op de openluchtrecreatie"
Bijlage VII: Lijst met vestigingen, waarvoor reeds een vrijstelling/ ontheffing is verleend
Bijlage VIII: Lijst met verleende vergunningen op basis van de wet op de openluchtrecreatie (Wet OR)

1.0 Aanleiding

Per 1 januari 2008 komt de Wet op de openluchtrecreatie te vervallen. Daarmee verdwijnt ook het vergunning- en ontheffingstelsel. Dit betekent dat op korte termijn nieuw beleid moet worden geformuleerd om de gevolgen van de intrekking van de genoemde wet op te vangen.

Ook maatschappelijke ontwikkelingen, wensen van recreatie-ondernemers maken het gewenst het tot nu toe gevoerde beleid tegen het licht te houden. Daarnaast is binnen diverse overheidslagen enige souplesse ontstaan in het denken over de mogelijkheden tot invulling van activiteiten in het buitengebied. Het buitengebied is op vele plaatsen in beweging. Veel agrarische bedrijven zoeken naar neveninkomsten.

Deze zaken zijn voor ons aanleiding het kampeerbeleid te herzien.

2.0. Inleiding

Op 18 januari 1999 is door de gemeenteraad de Notitie "Verfijning verblijfsrecreatief beleid Weststellingwerf" vastgesteld.

Hierin wordt het aanbod binnen de gemeente geanalyseerd en worden voorstellen gedaan voor beleid ter vergroting van de diversiteit en het evenwicht in het aanbod.

Zoals hierboven reeds werd aangegeven heeft het, in deze Notitie uitgestippelde beleid op zich aan de verwachtingen beantwoord.

In Hoofdstuk 7 zult u toch enkele gewijzigde beleidsuitgangspunten tegenkomen, die naar wij menen beter passen in de huidige marktverhoudingen.

3.0. Werkwijze

In Hoofdstuk 4 zullen de ontwikkelingen na 1998 in de recreatie in het algemeen en in de gemeente Weststellingwerf in het bijzonder aan de orde komen. In Hoofdstuk 5 wordt de noodzaak tot het ontwikkelen van nieuw beleid nader uitgewerkt als gevolg van wijzigingen in regelgeving, en wensen van burgers, ondernemers en kampeerders (- groeperingen). Hoofdstuk 6 bespreekt een aantal overwegingen, die aan de beleidskeuzes voorafgaan. De beleidskeuzes zijn opgenomen in Hoofdstuk 7.

Hoofdstuk 8 bespreekt het instrumentarium, dat ter beschikking staat. Onder Hoofdstuk 9 vindt u diverse bijlagen, waaronder een APV- aanvulling, een lijst met begripsbepalingen, nader te regelen zaken in bestemmingsplannen, het stacaravanbeleid, de huidige Notitie "Verfijning Verblijfsrecreatief Beleid Weststellingwerf", vervallen onderdelen van de Wet op de openluchtrecreatie, lijst met vestigingen waarvoor reeds een vrijstelling/ontheffing is verleend en tenslotte een lijst met verleende vergunningen op basis van de wet OR.

4.0. Ontwikkelingen in de recreatie sinds 1998

4.1. In het algemeen

Recreatie en Toerisme zijn constant in beweging !

Voorbeelden van in de laatste jaren gesignaleerde trends zijn:

Demografisch:

- Ouder worden, maar jonger voelen
- Op gezondheid gericht
- Meer comfort en gemak
- Andere recreatievormen
- Producten op markt
- Gegarandeerde veiligheid
- Andere doelgroepen
- Minder jongerenproducten
- Eénpersoons hotelkamers
- Wellnesstoerisme
- Cruises
- Huurtenten
- Permanent recreatief wonen
- Vakanties met hoog veiligheids- en servicegehalte

Economisch:

- Meer marktwerking
- Tijdbesparende producten en diensten
- Grotere betekenis vrije tijd
- Vercommercialisering overheidsproducten en diensten
- Betere prijs- kwaliteitsverhoudingen
- Emotie en sensatie mag
- Een variëteit aan vrijetijds mogelijkheden
- Keuzearrangementen
- Directe reservering en boeking
- Ruimtelijke integratie van arbeids- en vrijetijdsactiviteiten
- Betaling van toegang tot de natuur
- Betaling voor meer comfort en functionaliteit
- Attracties met spanning en natuur

Sociaal- Cultureel:

- Authenticiteit
- Maatwerk
- 'Zapedrag'
- Bewustere consumptie
- Ervaringen als leidraad
- Betere lichamelijke verzorging
- Streekgebonden producten en diensten
- Op specifieke wensen afgestemde en dus meer individueel gerichte reisgidsen
- Steeds wisselende gasten/ bezoekers
- Gezondheids- en merkproducten
- Vakanties met grote belevingswaarde
- Beauty-, fitness- en gezondheidscentra

Daarnaast zijn er al enige jaren nog enkele feitelijke ontwikkelingen waar te nemen:

- afname in de groei van het aantal huishoudens
- de éénpersoonshuishoudens groeien licht
- de gemiddelde huishoudensgrootte daalt (nu 2,27 personen)
- er komen minder jonge en steeds meer oudere gezinnen
- de groei van "anderhalfverdienerhuishoudens" zet door
- er is sprake van meer betaald werk voor hoofdkostwinners

4.2. In het provinciaal beleid

In het Streekplan "Om de kwaliteit fan de romte" geeft de provincie Friesland op verschillende manieren ruimte aan ontwikkelingen, die de moeite waard zijn.

Paragraaf 2.2 Leefbaarheid en Sociale samenhang geeft onder meer aan, dat tot 2015, naar verwachting van 1000 tot 1500 boerderijen de functie zal verdwijnen (2% per jaar van het aantal agrarische bedrijven).

Naast een vervangende woonfunctie zijn ook andere geschikte vormen van hergebruik, zoals recreatie en kleinschalige bedrijvigheid van belang.

In de uitvoering van het plattelandsbeleid wordt uitgegaan van ondersteuning van lokale initiatieven om de leefbaarheid en de vitaliteit van het platteland te verbeteren. Daarnaast wordt aangegeven, dat actief kansen zullen worden benut en nieuwe mogelijkheden zullen worden gezocht terwijl eveneens achterstanden zullen worden weggenomen.

Verder wordt er onder meer gestreefd naar een verbetering van de recreatieve kwaliteit bij recreatiebedrijven in de omgeving van natuurgebieden, in combinatie met behoud en ontwikkeling van natuurlijke waarden, kwantitatief en/ of kwalitatief.

Daarnaast wordt aangegeven, dat het provinciaal bestuur open staat voor bijzondere, meer grootschalige functies in het landelijk gebied in de sfeer van zorg, cultuur, onderwijs of recreatie, die een beduidende sociaal- economische impuls voor de omgeving opleveren en waarbij een functionele relatie wordt gelegd met de rust of de groen blauwe kwaliteiten in het landelijk gebied. Bij de ruimtelijke situering en inpassing wordt tevens een grote ruimtelijke kwaliteitsverbetering gerealiseerd.

In paragraaf 2.5 Recreatie en Toerisme wordt expliciet aangegeven, dat wordt gestreefd naar kwaliteitsverbetering van recreatieve voorzieningen. Recreatie en toerisme, als nieuwe sociaal- economische drager en als beheerder van landschap, natuur en erfgoed worden bevorderd. Herkenbaarheid van de Friese landschappelijke kernkwaliteiten is hierbij randvoorwaarde. Kwaliteitsverbetering vraagt in een aantal gevallen om meer ruimte, zowel voor bestaande als voor nieuwe voorzieningen. Die ruimte wordt in het streekplan geboden.

Nieuwe grootschalige en intensieve recreatieve voorzieningen worden primair geconcentreerd in de stedelijke en regionale centra en in een groep recreatiekernen waaronder Noordwolde. Aard en schaal van recreatieve ontwikkelingsmogelijkheden sluiten aan bij de karakteristiek en de functie van de recreatiekern, rekening houdend met de omgevingsfactoren.

Naar aard en schaal passende recreatieve initiatieven – zoals een kleine jachthaven, kleinschalige logiesaccommodaties, dorpslogementen, een horeca-uitspanning met speeltuin, een kleinschalige passantencamping en kleinschalig kamperen – zijn ook buiten de recreatiekernen mogelijk.

Er wordt gestreefd naar een verdere verbetering en uitbreiding van de toeristisch – recreatieve netwerken en naar versterking van de onderlinge samenhang.

Bij de verblijfsrecreatie wordt het accent gelegd op verbetering van de kwaliteit van het bestaande aanbod. Er wordt ruimte aanwezig geacht voor uitbreiding van bestaande bedrijven en voor nieuwe initiatieven tot en met het middelgrote segment. Bij kampeerterreinen is ruimte tot in ieder geval 200 standplaatsen, bij recreatiebungalows en appartementen tot in ieder geval 50 verblijfseenheden. Nieuwe initiatieven zijn mogelijk bij de stedelijke en regionale centra en de recreatiekernen. Uitbreiding van bestaande voorzieningen is ook daarbuiten mogelijk. In alle gevallen wordt gevraagd om een goede ruimtelijke en landschappelijke inpassing.

Naast een voorkeur voor concentratie van nieuwe verblijfsrecreatieve initiatieven bij de stedelijke en regionale centra en de recreatiekernen, staat het provinciebestuur ook open voor nieuwe initiatieven in het landelijk gebied, wanneer aan aanvullende landschappelijke en natuurlijke randvoorwaarden is voldaan.

Kleinschalige kampeervoorzieningen tot 15 verblijfseenheden zijn buiten de

natuurgebieden in de hele provincie mogelijk.

Met het vervallen van de Wet op de openluchtrecreatie kan deze bovengrens van 15 verblijfseenheden worden verruimd tot 25 onder de voorwaarden dat:

- het kampeervoorzieningen betreft bij (voormalige) agrarische gebouwen;
- de gemeente het aantal gevallen beperkt; of
- de gemeente op haar grondgebied specifieke zones of plaatsen aangeeft waar verruiming mogelijk is.

In paragraaf 3.3 Zuidoost – Fryslân wordt over de recreatiekern Noordwolde nog gezegd, dat mogelijkheden voor recreatieve ontwikkeling vooral gezocht moeten worden in zuidelijke en oostelijke richting (Spokeplas), in combinatie met herinrichting en kwaliteitsverbetering van het centrumgebied.

4.3. In het gemeentelijk beleid

Als de periode 1999 – 2007, voor wat betreft de verblijfsrecreatie, onder de loep wordt genomen, dringen zich de volgende conclusies op:

1. De totale omvang, de gemiddelde bedrijfsgrootte en de diversiteit van het aanbod in de gemeente is vrijwel gelijk gebleven.

In deze periode groeide de totale verblijfsrecreatie in Friesland met 4%.

2. Het tot op dit ogenblik gevoerde beleid heeft eigenlijk geheel aan de verwachtingen voldaan. Daarbij ligt het voor de hand, dat die onderdelen van beleid, die goed hebben voldaan zullen worden gehandhaafd.

Deze onderdelen kunt u terugvinden verderop in Hoofdstuk 7, de paragrafen 1, 2, 3 en 4.

In paragraaf 4.2. hebt u kunnen lezen, dat het Streekplan “Om de kwaliteit fan de romte” een uitgebreid scala aan mogelijkheden biedt voor ontwikkelingen op het platteland van Friesland.

Voor de recreatieve ontwikkelingen op de kortere termijn echter, gaan wij uit van het in Hoofdstuk 7 ontwikkelde beleid.

5.0. Noodzaak tot ontwikkelen aanvullend nieuw beleid

In het begin van de Notitie zijn al enkele redenen, respectievelijk oorzaken genoemd voor de noodzaak de Notitie "Verfijning Verblijfsrecreatief Beleid Weststellingwerf" aan te passen. Hieronder komen deze uitgebreider aan de orde.

5.1. Wijzigingen in regelgeving

5.1.1. Wet op de openluchtrecreatie vervalt

De rijksoverheid zal m.i.v. 1 januari 2008 ook het vergunningstelsel behorend bij de Wet op de openluchtrecreatie intrekken, zodat dan alle onderdelen van de wet zullen zijn ingetrokken. De al eerder vervallen onderdelen van de wet OR vindt u in Bijlage VI.

5.1.2. Brandveiligheid op kampeerterrinen wordt geregeld

De bestaande Modelverordening van de VNG op het gebied van brandveiligheid, geeft geen regels m.b.t. brandveiligheid op kampeerterrinen. Op grond van enkele artikelen in de Wet op de openluchtrecreatie kon het College van burgemeester en wethouders eisen stellen ter voorkoming en bestrijding van brand op kampeerterrinen. Deze mogelijkheid is per 1-1- 2008 vervallen, ook al werd deze mogelijkheid slechts beperkt gebruikt.

Verwacht wordt, dat de VNG binnenkort met een aanvulling van de Brandpreventieverordening zal komen, waarin toetsingscriteria voor de dan vereiste "gebruiksvergunning" zullen staan.

5.1.3. Stank (Geur) wetgeving gewijzigd

Op 1 januari 2007 is in werking getreden de nieuwe Wet geurhinder en Veehouderij. Deze wet, van 5 oktober 2006, bevat regels inzake geurhinder van tot veehouderijen behorende dierenverblijven. Deze nieuwe wet brengt een belangrijke verruiming tot stand in de geurwetgeving, in vergelijking met voorheen.

Immers, kampeerterrinen zijn categorisch GEEN geurgevoelig object meer, gezien de definitie van dit begrip.

Deze luidt: Een geurgevoelig object is: een gebouw, bestemd voor en blijkens aard, indeling en inrichting geschikt om te worden gebruikt voor menselijk wonen of menselijk verblijf en die daarvoor permanent of een daarmee vergelijkbare wijze van gebruik wordt gebruikt.

Dit neemt echter niet weg, dat (dienst) woningen op kampeerterrinen wel een geurgevoelig object zijn.

Als de definitie strikt wordt geïnterpreteerd, lijkt ook de recreatiebungalow geen geurgevoelig object, daar wordt gesproken over een gebouw dat voor menselijk wonen of menselijk verblijf permanent of een daarmee vergelijkbare wijze wordt gebruikt. Gezien de omstandigheid, dat de meeste bungalows niet langer dan een half jaar in gebruik zijn, lijkt de wijze van gebruik niet met permanent te vergelijken.

De jurisprudentie zal echter in de komende jaren de reikwijdte van het begrip bepalen.

De gemeente Weststellingwerf ligt niet in een concentratiegebied als aangegeven in bijlage I van de Meststoffenwet. In en buiten deze gebieden gelden verschillende geurnormen.

5.1.4. Besluit Horeca-, Sport- en Recreatievoorzieningen Milieubeheer van kracht op kampeerbedrijven

Sedert het intrekken van de A.M.v.B. Gezondheid, Hygiëne en Veiligheid kampeerterrinen in 2005, missen de kampeerterrinen (groot en klein) hun eigen milieuregime. Daarvoor in de plaats is getreden het Besluit

Horeca-, Sport- en Recreatievoorzieningen Milieubeheer. Het Besluit kent een tweedeling in het vergunningstelsel.

Kampeerb企业 met niet meer dan 750 standplaatsen of trekkershutten kunnen volstaan met het doen van een melding. Bedrijven groter dan 750 standplaatsen of trekkershutten moeten een milieuvergunning aanvragen.

5.1.5. Aanvulling APV

Door het wegvallen van de Wet op de openluchtrecreatie en de keuzes die in Hoofdstuk 7 worden gemaakt, zal ook de gemeentelijke APV moeten worden aangevuld.

Hoe dat zou kunnen gebeuren vindt u verderop in bijlage I terug.

5.1.6. Andere visie op de stacaravan

In de loop van de jaren heeft de visie van publiek en ondernemers op het fenomeen stacaravan belangrijke wijzigingen ondergaan.

In de huidige praktijk zijn er zelfs twee soorten stacaravans in de handel.

De eerste is de "gewone" stacaravan, de tweede is het zgn. "Chalet".

Eigenlijk is er weinig verschil tussen de twee verschijningsvormen, afgezien van de afmetingen. In het eerste geval is er indien geplaatst op een kampeerterrein met de vereiste bestemming geen bouwvergunningplicht, in het tweede geval geldt deze plicht wel.

In Hoofdstuk 7 zal deze problematiek nader worden uitgewerkt.

5.2. Wensen burgers en ondernemers in de gemeente

In de afgelopen periode hebben enkele burgers en ondernemers hun wensen te kennen gegeven, m.b.t. het te voeren beleid.

Deze wensen hebben betrekking op:

- Toestemming voor winterkamperen
- Toestemming voor jaarrondexploitatie
- Toestemming uitbreiding van kleinschalig kampeerterrein naar 25, respectievelijk 35 of 40 standplaatsen
- Verzoek voor nieuwvestiging van mini – camping met nomadententen

5.3. Wensen van kampeerders / kampeerdersgroeperingen

(Intensieve) lobbytrajecten zijn gestart door verenigingen van belanghebbenden. Ook de gemeente (raad) is door onderstaande partijen benaderd.

Recron

De Recron is de branche-organisatie voor kampeerb企业. De Recron is blij dat met het intrekken van de Wet op de openluchtrecreatie de noodzaak voor een exploitatievergunning met gedetailleerde voorschriften over beheer en inrichting komt te vervallen. Volgens de Recron kunnen bedrijven daardoor beter inspelen op marktontwikkelingen en de kwaliteit die ze willen bieden zelf bepalen. Ze pleit verder voor uniformiteit en regionale afstemming in het ruimtelijk- en kampeer beleid en ook voor gelijk regels voor de diverse vormen van kampeerb企业. De Recron is dus tegen een aparte categorie kleinschalige kampeerterrinen, die middels eenvoudiger planologische procedures te realiseren zijn. De Recron gaat er vanuit dat in het bestemmingsplan uitsluitend de ruimtelijk relevante zaken met betrekking tot kamperen worden opgenomen (zoals landschappelijke inpassing, bebouwingspercentage voor centrale voorzieningen) en dat er geen regelingen worden ontwikkeld voor het soort en aantal kampeermiddelen en de openingstijden.

Stichting Vrije Recreatie

De belangrijkste boodschap van de Stichting Vrije Recreatie (een belangenvereniging van kleinschalige kampeerondernemers) is dat een algemene verhoging naar 25 kampeerkampeerplaatsen zeer gewenst is.

VeKaBo

Ook de VeKaBo behartigt de belangen van kleinschalige kampeerbedrijven. Zij bepleit het maken van onderscheid tussen reguliere kampeerterreinen en kleinschalige kampeerbedrijven, vooral om de planologische procedures voor kleinschalige bedrijven eenvoudiger te houden. Verder zouden zij de grens tussen kleinschalig en regulier willen leggen bij maximaal 40 kampeerplaatsen. Ook zij spreken van kampeerplaatsen in tegenstelling tot kampeermiddelen, om de problematiek van het (handhaven op) bijzettentjes te voorkomen.

Nederlandse Kampeerautoclub

De NKC geeft aan dat er de komende jaren een sterke toename van het aantal campers verwacht mag worden en dat de voorzieningen in Nederland nog niet op een vergelijkbaar (hoog) niveau staan als in de omliggende landen. Zij bepleit het verder uitbreiden van het aantal gereguleerde overnachtingsplaatsen en wijst daarbij op het bestedingseffect van campers: € 75 tot € 90 per overnachting (Duitsland). De NKC pleit ervoor het overnachten van campers buiten kampeerterreinen mogelijk te maken middels een regeling in de APV en om in bestemmingsplannen bepalingen op te nemen die het mogelijk maken dat particulieren en bedrijven ook voor campers overnachtingsmogelijkheden creëren.

6.0 Overwegingen

Voordat de beleidskeuzes aan de orde komen is het van belang, dat een standpunt wordt bepaald m.b.t. de positie die de gemeente, door regulerend optreden wil innemen ter bewaking van de kwaliteit (6.1). Daarnaast moet worden vastgesteld wat in het bestemmingsplan kan worden geregeld (6.2) en welke zaken, van niet ruimtelijke aard via deze beleidsnotitie kunnen worden vastgelegd (6.3).

6.1. Hoever wil de gemeente gaan in bewaking van kwaliteit

De gemeente geeft hierbij aan, dat zij bereid is veel zaken over te laten aan het marktmechanisme, het mechanisme van vraag en aanbod. Er wordt grote waarde gehecht aan het scheppen van de belangrijkste randvoorwaarden, die nodig zijn om vraag en aanbod verder hun gang te kunnen laten gaan. Daarbij wordt vooral gedacht aan aspecten van openbare orde, veiligheid en gezondheid.

6.2. Wat kan in het bestemmingsplan geregeld worden

In het bestemmingsplan hoort het grootschalige kader thuis van uitsluitend ruimtelijke aspecten. Het vigerende bestemmingsplan voor het buitengebied (1998) beschikt al over een dergelijk kader, zodat daaraan niet zo veel behoefte te worden toegevoegd, resp. gewijzigd.

6.3. Wat zijn niet ruimtelijke aspecten, die mogelijk regeling verdienen.

Zonder daarover thans in detail te treden kan worden aangegeven, dat het dan gaat over aspecten, die de gemeente van belang vindt als randvoorwaarde voor een verantwoord verblijf op een kampeerbedrijf, bijvoorbeeld de veiligheid van kampeersers. Daarbij wordt gestreefd naar zo min mogelijk detaillering in de regelgeving.

7.0. Beleidskeuzes

Hieronder zullen, naast de over te nemen beleidsuitgangspunten uit de huidige Notitie "Verfijning Verblijfsrecreatief Beleid Weststellingwerf", andere op grond van wijzigingen in regelgeving of maatschappelijke ontwikkelingen keuzes worden aangegeven. Links staat het beleidsvoorstel en rechts wordt een argumentatie en toelichting gegeven.

Het totale beleid is gericht op een zo eenvoudig mogelijke handhavingsopgave (zie hiervoor Paragraaf 8.6).

Op elk type kampeerterrein zijn van toepassing de beleidskeuzes, aangegeven in de specifieke paragraaf voor dat type terrein, aangevuld met de relevante beleidskeuzes uit de paragraaf 7.1. Kampeerterreinen Algemeen.

7.1. Kampeerterrinen Algemeen

Beleidskeuzevoorstel	Argumentatie en toelichting
<p>Het College kan aan een besluit tot planologische medewerking, (via opname in het bestemmingsplan dan wel via een vrijstelling van de bestemmingsvoorschriften), nadere voorwaarden stellen in het belang van:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) de openbare orde 2) het voorkomen of beperken van overlast 3) de verkeersveiligheid of de veiligheid van personen of goederen 4) de zedelijkheid of gezondheid 5) de bescherming van natuur en landschap 	<p>Via dit uitgangspunt kan het College van te voren invloed uitoefenen op de opzet van nieuwe verblijfsrecreatieve activiteiten.</p> <p>Deze regel is gelijk aan de mogelijkheid, die het College wordt geboden binnen de APV.</p> <p>Doordat een scala aan "Algemene Voorschriften", dat voorheen aan vergunningen en ontheffingen werd verbonden is komen te vervallen, behoudt het College de mogelijkheid hier en daar de puntjes op de "i" te zetten.</p>
<p>Het gemeentebestuur ziet af van het invoeren van een nieuw vergunningstelsel voor de kampeerterrinen.</p>	<p>Gezien de door de regering geuite wens tot deregulering is herinvoer van een nieuw vergunningstelsel niet gewenst. Een recreatieve bestemming (grote campings) of een vrijstelling van het bestemmingsplan (kleinschalige terreinen) blijft echter noodzakelijk.</p>
<p>Bij in het bestemmingsplan geregelde kampeerterrinen worden geen maximale aantallen standplaatsen en/of slaapplekken meer aangegeven.</p>	<p>Aan de marktpartijen in de recreatie kan de beoordeling worden overgelaten of een ondernemer er in geslaagd is een aantrekkelijk bedrijf in te richten. Daarbij komt, dat zowel op grond van het stacaravanbeleid en de mogelijk in te voeren gebruiksvergunning brandveiligheid er minimumafstanden tussen kampeermiddelen worden gesteld.</p>
<p>De afstand tussen twee vestigingen voor kamperen bedraagt hemelsbreed gemeten minimaal 50 meter.</p>	<p>De afstand is bedoeld om ervoor te zorgen, dat een aantal kleinschalige vestigingen "op een kluitje" niet het effect hebben van een grote camping.</p>
<p>De minimale afstand van een kampeerterein tot de grens van het erf van naastgelegen woningen dan wel het agrarisch bouwblok bedraagt 50 meter.</p>	<p>Deze afstand wordt gekozen ter bescherming van de belangen van de burens. Het gaat hierbij om het totale kampeerterein, incl. speelterreinen, voorzieningsgebouwen enz.</p>
<p>De in het bestemmingsplan opgenomen wijzigingsbevoegdheid, onder artikel 2 lid 10 a (Bestemmingsbepalingen) zal alleen daar worden toegepast, waar, naast de andere, in dit artikel reeds opgenomen toetsingscriteria doorgroeit naar een volwaardig bedrijf in de toekomst mogelijk lijkt.</p>	<p>Hierbij wordt gedacht aan een oppervlakte van 7 à 8 hectare.</p>

<p>In het bestemmingsplan wordt onderscheid gemaakt tussen verschillende typen kampeerterrinen of onderdelen daarvan.</p> <p>RvK I:</p> <ul style="list-style-type: none"> - toeristische standplaatsen met: tenten, toercaravans, vouwwagens, kampeerauto's, trekkershutten (max. 30 m2) en tenthuisjes (max. 40 m2) <p>NB. De huidige vergunde aantallen stacaravans als aangegeven in bijlage VIII, blijven toegestaan, indien deze aanwezig zijn op de datum van vaststelling van de Notitie, op voorwaarde, dat deze bij vervanging gaan passen binnen de nieuwe regeling.</p> <p>RvK II:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Stacaravans van max. 60 m2 (incl. berging, klompenhokje en evt. afdak) - Gebruik als bestemming I toegestaan <p>Recreatie Kampeerboerderij:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Kampeerboerderij krijgt t.z.t. "eigen" Bestemming 	<p>Binnen de bestemming "Recreatieve doeleinden" Rv(k) kunnen door een aanduiding I of II verschillende maten in bestemmingen worden onderscheiden. Door hieraan tevens de toegelaten typen kampeermiddelen of bungalows te koppelen, kan een zo gewenste diversiteit in het aanbod worden bereikt, dan wel in stand gehouden.</p> <p>Het komt niet redelijk voor deze stacaravans niet meer toe te wijzen aan de bestaande bedrijven. Voor nieuw te vestigen bedrijven met bestemming RvKI geldt dit niet.</p> <p>Met de indeling in terreintypen kan ook een ruimtelijke zonering worden bereikt, die om redenen van natuurlijke, landschappelijke of functionele aard van belang kan zijn.</p> <p>Deze bestemming is thans gekoppeld aan de kampeerterrinen</p>
<p>Tenzij de bestaande situatie op 1 juli 2007 al anders is, geldt de algemene lijn:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Tot 4 hectare kampeertrein: RvK I. - Vanaf 4 hectare kampeertrein: RvK II. <p>De oppervlakte heeft betrekking op het gehele aaneengesloten terrein van één bedrijf (bestemmingsvlak)</p>	<p>In het algemeen is het op kleinere kampeerterrinen ongewenst stacaravans te plaatsen, i.v.m. met de inpasbaarheid in landschappelijk opzicht.</p> <p>Voor onze gemeente komen voor de bestemming RvK II in aanmerking: Camping De Hanestede en De Driesprong.</p>
<p>De toegestane oppervlakte van de voorzieningsgebouwen bedraagt 5% van het bestemmingsoppervlak (excl. stacaravans en bergingen) I.v.m. ruimtelijke inpasbaarheid kan in specifieke situaties een bouwvlak worden gelegd</p>	<p>Op kampeerterrinen worden steeds meer voorzieningen aangeboden, die om bouwvolume vragen. Als de stacaravans en bergingen daarbij niet worden meegeteld, lijkt 5% voldoende.</p>
<p>Afscherpende beplanting met inheemse soorten en / of gebiedseigen beplanting is verplicht.</p> <p>H</p>	<p>Een goede landschappelijke aankleding is mede een verantwoordelijkheid van de gemeente en is voorwaarde bij planologische vrijstellingen voor individuele grondeigenaren.</p>
<p>Kampeerterrinen zijn in de op 1 januari 2007 van kracht geworden "Wet geurhinder en veehouderij" geen geur-gevoelig object meer</p>	<p>Wel blijven dienstwoningen op kampeerterrinen geur-gevoelig.</p>

<p>Maximaal twee bijzettentjes op dezelfde standplaats als het hoofdkampeermiddel worden tesamen als één eenheid gerekend. H</p>	<p>Het is van belang dat er duidelijkheid bestaat m.b.t. de wijze van tellen van het aantal standplaatsen, waardoor onnodige meningsverschillen worden voorkomen.</p>
<p>Parkeren van kampeerders en hun gasten dient steeds op eigen terrein plaats te vinden. H</p>	<p>Het gaat niet aan het parkeren af te wentelen op de openbare ruimte. Elk bedrijf moet hiervoor zelf zorgdragen.</p>
<p>Parkeerplaatsen dienen eveneens landschappelijk te worden ingepast. H</p>	<p>Dit spreekt voor zich</p>

7.2. Kampeerterein I, thans Rv(k) Toeristische standplaatsen

<i>Beleidskeuzevoorstel</i>	<i>Argumentatie en toelichting</i>
Er worden geen voorschriften gesteld t.a.v. het aantal standplaatsen, de oppervlakte daarvan of de verdeling tussen toeristische en seizoenstandplaatsen	De ondernemer moet flexibel zijn en kunnen reageren op veranderende marktomstandigheden.
Het maximale vloeroppervlak van trekkershutten bedraagt 30 m ² . Het maximale vloeroppervlak van een tenthuisje bedraagt 40 m ² . H	Deze oppervlaktes passen bij de in de praktijk gebruikte onderkomens / kampeermiddelen.
De maximale hoogte van trekkershutten en tenthuisjes is 3,50 meter, gemeten vanaf het omliggende maaiveld. Het spreekt vanzelf, dat onderkeldering niet is toegestaan. H	De maximale hoogte wordt ingegeven door de landschappelijke inpasbaarheid en het behoud van deze categorie. Meestal staat de constructie op blokken of stenen.
Er wordt niet langer vastgehouden aan het kampeerseizoen van 15 maart tot 1 november.	De ondernemer moet flexibel kunnen inspelen op veranderende marktsituaties. Voor nieuwe terreinen kan een kwetsbare ligging een reden zijn de jaarrondexploitatie niet toe te staan en het kampeerterein in de winter vrij te willen hebben van kampeermiddelen.
Afscherpende beplanting met inheemse soorten en / of gebiedseigen beplanting is verplicht.	Een goede landschappelijke aankleding is mede een verantwoordelijkheid van de gemeente en is voorwaarde bij planologische vrijstelling voor individuele grondeigenaren.
De huidige vergunde aantallen stacaravans als aangegeven in bijlage VIII, blijven toegestaan, indien deze op de datum van vaststelling van de Notitie aanwezig zijn, op voorwaarde, dat deze bij vervanging gaan passen binnen de nieuwe regeling.	Het komt niet redelijk voor deze stacaravans niet meer toe te wijzen aan de bestaande bedrijven. Voor nieuw te vestigen bedrijven met bestemming RvKI geldt dit niet.
Burgemeester en wethouders zullen t.b.v. nieuwe kampeervestigingen RvKI, naast hetgeen is opgenomen in artikel 2, lid 10a, sub a t/m d, slechts gebruik maken van hun wijzigingsbevoegdheid, indien bovendien sprake is van "vrijkomende agrarische bedrijven en bedrijfsgebouwen".	Deze toevoeging wordt gegeven, ten einde te voorkomen, dat personen, via de aankoop van enkele hectaren grond een bouwlocatie voor een dienstwoning kunnen verwerven, waarna de inrichting van het kampeerterein achterwege wordt gelaten.

7.3. Kampeerterrein II, thans Rv(k) Stacaravanstandplaatsen

<i>Beleidskeuzevoorstel</i>	<i>Argumentatie en toelichting</i>
Er worden geen voorschriften gesteld t.a.v. het aantal standplaatsen, de oppervlakte daarvan of de verdeling tussen toeristische en seizoenstandplaatsen	De ondernemer moet flexibel zijn en kunnen reageren op veranderende marktomstandigheden.
Voor stacaravans, die voldoen aan alle hierna opgenomen voorschriften en die uit het "stacaravanbeleid", geldt geen bouwvergunningplicht.	Deze vrijstelling van de bouwvergunningplicht is nodig, daar de Wet OR dit onderdeel niet meer regelt.
Het maximale vloeroppervlak van een stacaravan, inclusief berging, klompenhokje en evt. afdak bedraagt 60 m ² . De stacaravan moet op het terrein als aanhanger te verplaatsen zijn op een eigen as- wielstelsel. De stacaravan moet in één deel worden aangevoerd. Samengestelde stacaravans zijn niet toegestaan. De maximale breedte van het verblijfs-gedeelte is 4,50 meter. H	Gezien de omstandigheid, dat de handhaving voor wat de stacaravan betreft in vele gevallen problematisch is, moet worden gestreefd naar een eenvoudige controle-mogelijkheid. Voor een uitvoerige "behandeling" van de stacaravan wordt verwezen naar de Notitie "Stacaravanbeleid" als één van de bijlagen aan deze Notitie toegevoegd.
De maximale hoogte van een stacaravan is 3,75 meter, gemeten van de onderkant van de wielen tot de nok. Stacaravans hebben één bouwlaag H	Beperking van de hoogte van de stacaravan is van belang, omdat voorkomen moet worden, dat er kampeermiddelen verschijnen met een slaapverdieping.
De minimale afstand tussen stacaravans en tussen stacaravans en bergingen en tussen bergingen onderling is ten minste 3 meter. H	Naar verwachting zal in het voorstel van de VNG, m.b.t. de invoering van de gebruiksvergunning brandveiligheid deze maat worden gehanteerd.
Binnen onze gemeente krijgt het fenomeen "chalet" geen eigen plaats. Het chalet wordt gelijkgesteld met een recreatiebungalow.	De laatste jaren doet zich op de verblijfsrecreatieve markt het fenomeen "chalet" voor. Hiermee wordt bedoeld, een bouwwerk van lichte constructie, dan wel een stacaravan, die de afgesproken afmetingen te boven gaat. Wij zijn van oordeel, dat dit recreatieve onderkomen zo veel gelijkenis vertoont met een recreatiebungalow, dat deze constatering daarmee tot gelijkstelling leidt (afmetingen, noodzaak tot opbouw ter plaatse en uiterlijke verschijningsvorm). Gezien de omstandigheid, dat verderop gekozen is voor een maximale stacaravanmaat van 60 m ² incl. berging, klompenhokje en evt. afdak, achten wij voldoende mogelijkheden aanwezig voor semi- permanente onderkomens

	binnen de gemeente. Zie ook het "Stacaravanbeleid" opgenomen in de bijlagen.
Afschermende beplanting met inheemse soorten en / of gebiedseigen beplanting is verplicht. H	Een goede landschappelijke aankleding is mede een verantwoordelijkheid van de gemeente en voorwaarde bij planologische vrijstelling voor individuele grondeigenaren.

7.4. Kleinschalig kamperen

<i>Beleidskeuzevoorstel</i>	<i>Argumentatie en toelichting</i>
Kleinschalig kamperen is onder voorwaarden bij vrijstelling van het bestemmingsplan toegestaan, tenzij het bestemmingsplan zich hiertegen verzet.	Kleinschalig kamperen is een vorm van <u>medegebruik</u> en de ruimtelijke inpassbaarheid zal net als bij andere functies ruimtelijk moeten worden getoetst.
Kleinschalig kamperen is in beginsel toegestaan op en aansluitend aan het erf van een woning, dan wel een agrarisch bedrijf. Daarbij gelden ook navolgende voorwaarden.	Een kleinschalig kampeerterrein moet niet in de "vrije"ruimte liggen. Het moet een relatie hebben met het erf van woning of boerderij.
In het gebied westelijk van de van Helomavaart zijn kleinschalige kampeergelegenheden bij functionerende agrarische bedrijven mogelijk. Omdat dit gebied zich kenmerkt door een grote openheid komen alleen die locaties in beeld waar al beplanting van nature aanwezig is. Het anderszins aanbrengen van randbeplanting is niet toegestaan. Verder gelden de volgende afstanden tot kwetsbare gebieden: 100 meter tot een Ecologische Verbindingszone / de Ecologische Hoofd Structuur, 50 meter tot percelen met de bestemming Agrarisch gebied met Natuurwaarden en 50 meter tot percelen met de bestemming Natuurgebied.	Het gebied ten westen van de Van Helomavaart kenmerkt zich door openheid. Het aanbrengen van beplanting is in het bestemmingsplan buitengebied onderworpen aan een aanlegvergunning stelsel. Kampeerterrainen vragen om een landschappelijke inpassing c.q. randbeplanting. Dit betekent dat deze activiteiten alleen daar kunnen worden ontwikkeld waar al een natuurlijke beplanting aanwezig is. Op deze wijze wordt ervoor gezorgd, dat een kleinschalige vestiging zich voegt in het bestaande landschap.
Daarnaast geldt voor de rest van de gemeente, dat ook daar agrariërs, een kleinschalig kampeerterrein zullen kunnen vestigen.	Ook hier zal aandacht moeten worden besteed aan een goede inpassing in het landschap. Het aanbrengen van randbeplanting behoort in deze gebieden tot de mogelijkheden.
Niet agrariërs in het gebied oostelijk van de van Helomavaart krijgen onder bepaalde voorwaarden de kans een kleinschalig kampeerterrein in te richten.	Er worden geen duidelijke redenen aanwezig geacht om niet-agrariërs de mogelijkheid tot vestiging van een kleinschalig kampeerterrein te onthouden. In het gebied ten westen van de Van Helomavaart worden geen mogelijkheden geboden voor niet-agrariërs gezien de kwetsbaarheid van het open landschap.
Het totaal aantal toegestane nieuwe vestigingen wordt in de komende 5 (vijf) jaren (tot 2013) vastgesteld op 2 (twee) voor het gebied westelijk van de Van Helomavaart en op 6 (zes) voor het gebied ten oosten van de Van Helomavaart.	Doordat toetsing van een eis als "vernieuwend aanbod" moeilijk is te objectiveren, is dit criterium verlaten. Om te voorkomen dat er mogelijk een wildgroei ontstaat, wordt ervoor gekozen te sturen op aantallen vestigingen voor de

	komende periode.
<p>Op een kleinschalig kampeerterrein is een tenthuisje toegestaan tussen 15 maart en 1 november.</p> <p>In de periode van 1 november tot 15 maart is het tenthuisje niet op het terrein aanwezig.</p> <p>Een tenthuisje heeft een vloeroppervlak van max. 40 m2.</p> <p>H</p>	<p>Gezien de omstandigheid, dat wordt gestreefd naar diversiteit in het aanbod dient dit kampeermiddel te worden toegestaan op kleinschalige kampeerterrinen, op voorwaarde dat het tenthuisje 's winters niet aanwezig is.</p>
<p>De bovengrens voor de kleinschalige recreatie wordt op maximaal 25 standplaatsen gebracht.</p> <p>H</p>	<p>Hoewel door het toestaan van nu maximaal 25 standplaatsen de opnamecapaciteit behoorlijk wordt vergroot, waardoor de spoeling mogelijk dunner wordt, kan eveneens worden aangevoerd, dat de flexibiliteit van het aanbod wordt verruimd.</p> <p>Voor meer dan 25 standplaatsen dient een aanvraag voor een aanpassing van het bestemmingsplan te worden ingediend.</p>
<p>Bestaande vestigingen gaan door met maximaal 15 eenheden, tenzij een planologische vrijstelling wordt gevraagd voor 10 meer.</p> <p>(verzoek, tekening, voorstel beplanting etc. indienen).</p>	<p>Voor 1 januari 2008 zal een regeling worden getroffen in de gebruiksvoorwaarden, waarin de bestaande vestigingen zullen worden geregeld voor de huidige omvang (zie geactualiseerde bijlage).</p>
<p>Het kleinschalig kampeerterrein moet grenzen aan het erf van de woning van de betreffende beheerder / exploitant.</p> <p>De afstand van de woning tot de verstedelijkte standplaatsen bedraagt maximaal 150 meter.</p>	<p>Hierdoor kunnen vestigingen in het open veld worden tegengegaan . Tevens is met deze regel de bereikbaarheid gewaarborgd.</p>
<p>Een planologische vrijstelling voor kleinschalig kamperen bij een burger is alleen mogelijk indien de oppervlakte van het betreffende perceel groter is dan 2500 m2.</p> <p>H</p> <p>Bij het kleinschalig kamperen wordt uitgegaan van 5 eenheden per 1250 m2 bruto kampeerterrein</p>	<p>Deze maat is gekozen om te voorkomen, dat in elke tuin een kleinschalig kampeerterrein ontstaat.</p> <p>Gezien het feit, dat een standplaats, zeker in het kleinschalig kamperen ten minste 100 m2 netto dient te zijn, wordt uitgegaan van deze bruto oppervlakte per 5 plaatsen.</p>
<p>Een kleinschalig kampeerterrein is in gebruik tussen 15 maart en 1 november</p> <p>Nadien is het terrein leeg.</p>	<p>Doordat het kleinschalig kamperen een vorm van medegebruik is, past daarbij geen jaarrondexploitatie. In de meeste gevallen is ook de landschappelijke aankleding zodanig dat "overwinteren" van de kampeermiddelen op de standplaats</p>

H	niet verantwoord is.
Stacaravans en trekkershutten zijn niet toegestaan op een kleinschalig kampeerterrein. H	De opname van deze kampeermiddelen is voorbehouden aan terreinen met een recreatieve bestemming.
Het kleinschalige kampeerterrein is zodanig voorzien van beplanting met inheemse soorten, dat een positieve bijdrage wordt geleverd aan de opbouw van het landschap.	Afhankelijk van de ligging kan een open relatie met het omliggende gebied juist gewenst zijn. Beslist ongewenst is het gebruik van coniferen en kerstsparrren.
Voor het kleinschalig kamperen wordt geen bouwvolume toegekend boven hetgeen in het buitengebied bij woningen gebruikelijk is. Bouwen dient binnen het bouwblok te geschieden.	Het toekennen van extra bouw mogelijkheden zou rechtsongelijkheid kunnen bewerkstelligen in geval van onjuist handelen van de aanvrager.
Voormalige agrarische bebouwing bij een kleinschalig kampeerterrein dient uitsluitend gebruikt te worden voor kleinschalige recreatiedoeleinden voor de eigen kampeergasten.	Het is niet de bedoeling, dat bij een kleinschalig terrein feestschuren worden geëxploiteerd, gericht op publiek van buiten het kampeerterrein.
Nieuwbouw zal voor wat betreft goot- en dakhoogten moeten zijn afgestemd en voor wat de ligging betreft moeten aansluiten op bestaande bebouwing	Dit in verband met een goede ruimtelijke ordening.

7.5. Incidenteel kamperen

Deze categorie heeft betrekking op plaatsen, die niet regelmatig als locatie voor verblijfsrecreatieve activiteiten worden gebruikt. Een vast verenigingsterrein van of voor een groep onder leiding hoort thuis in de categorie geregeld in het bestemmingsplan of in de categorie Kleinschalig kamperen .

<i>Beleidskeuzevoorstel</i>	<i>Argumentatie en toelichting</i>
Per incidentele aanvraag zal worden bekeken of een vrijstelling kan worden verleend op basis van het bestemmingsplan of een ontheffing op de APV.	Op deze wijze houdt de gemeente grip op de locatie, periode en aard van het tijdelijke evenement.
Bij de vrijstelling of de ontheffing dient te worden aangegeven voor welke korte aaneengesloten periode de ontheffing geldt. H	Het moet voor iedereen duidelijk zijn wanneer een terrein tijdelijk gebruikt wordt als kampeerterrein.
Een incidentele vrijstelling of ontheffing wordt afgegeven voor de maximale duur van 10 dagen. H	Als een evenement langer duurt dan 10 dagen ligt het voor de hand te gaan kamperen op een regulier kampeerterrein.
Het incidenteel kamperen is planologisch relevant indien: - het meerdaags is (incl. opbouw en afbraak) - het van enige importantie is (bepaald door aantal bezoekers en/of deelnemers) - het met enige regelmaat plaats heeft. In deze gevallen zal het tijdelijk gebruik bij vrijstelling van het bestemmingsplan worden geregeld.	Er is jurisprudentie waarin dit aan de orde is geweest (Schuttersfeest Diepenheim, Raad van State 13 -4-2005). Kleinschalige ontheffingen via APV, de grotere, regelmatig terugkerende evenementen bij vrijstelling van het bestemmingsplan.

7.6. Vrij kamperen en Kamperen op eigen grond

<i>Beleidskeuzevoorstel</i>	<i>Argumentatie en toelichting</i>
<p>In de APV wordt geregeld, dat het zgn. vrije kamperen buiten kampeerterreinen, geregeld bij bestemmingsplan, dan wel vrijstelling resp. ontheffing via APV niet is toegestaan.</p> <p>H</p>	<p>In de vervallen Wet OR had een gemeente de mogelijkheid de raad een verordening te laten vaststellen, waarmee, zij het op beperkte schaal vrij kamperen kon worden toegestaan.</p> <p>Van deze mogelijkheid is door gemeenten zo goed als geen gebruik gemaakt.</p>
<p>In de APV wordt geregeld, dat het plaatsen of geplaatst houden van kampeermiddelen op eigen grond, anders dan voor stalling bij de woning, niet is toegestaan.</p> <p>H</p>	<p>In het verleden zijn regelmatig bossen verkaveld en verkocht met het doel daar te gaan kamperen.</p> <p>Steeds heeft de overheid gereageerd met maatregelen om dit tegen te gaan.</p>
<p>Binnen de gemeente worden geen GOP's (Gereguleerde Overnachtings Plaatsen) buiten kampeerterreinen aangelegd. In de APV vallen dus campers ook onder het algemene kampeerverbod indien deze worden geplaatst buiten bij bestemmingsplan en vrijstelling resp. ontheffing geregelde kampeerterreinen.</p> <p>H</p>	<p>Binnen de gemeente zijn voldoende mogelijkheden te overnachten op kampeerterreinen.</p>

8.0. Instrumentarium

Met het vervallen van de Wet op de openluchtrecreatie bieden het bestemmingsplan en de APV voldoende gelegenheid voor het opvangen van niet wenselijke hiaten in regelgeving.

Het bestemmingsplan zal voor alle in het vorige hoofdstuk beschreven vormen van verblijfsrecreatie een ruimtelijk toetsingskader kunnen bieden.

De APV is aanvullend aan het bestemmingsplan waar het gaat om zaken als openbare orde, veiligheid en zedelijkheid.

Deze, door de raad vastgestelde beleidsnota kan als basis dienen voor de verwerking van beleidscriteria in bestemmingsplan en APV. Het juridisch bindende deel van een bestemmingsplan zijn de voorschriften en de plankaart.

De voorschriften en de plankaart gaan vergezeld van een toelichting. In de toelichting kan een verwijzing worden opgenomen naar het vastgestelde Kampeerbeleid. Ook kan een samenvatting in de toelichting worden opgenomen. In de volgende paragrafen wordt per categorie beschreven hoe het bestemmingsplan en de APV kunnen worden ingezet.

8.1. Kampeerterrinen I en II, thans Rv(K)

Deze terreinen kunnen in het bestemmingsplan bij recht worden bestemd op basis van de soorten kampeerterrinen zoals genoemd in het vorige hoofdstuk.

In tegenstelling tot het geldende bestemmingsplan kent de "Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2006" een hoofdgroep "Recreatie". Binnen deze hoofdgroep is het mogelijk de bestemming "Recreatie – Kampeerterrin" te maken. Door de aanduidingen I, II etc. toe te voegen aan deze bestemming kan weer onderscheid worden gemaakt tussen de voorgestelde typen kampeerterrin.

Bij de herziening van de Woningwet zal de Minister van VROM kampeermiddelen niet aanmerken als bouwwerk in de zin van deze wet. Kampeermiddelen blijven daarmee niet- bouwvergunningplichtig.

8.2. Kleinschalig kamperen

Binnen een bestemmingsplan wordt het gebruik van gronden en bouwwerken voor verblijfsrecreatieve doeleinden tot strijdig gebruik bestemd (met uitzondering van de gronden die bestemd zijn tot Recreatie – Kampeerterrin).

Vervolgens wordt een vrijstellingsbevoegdheid opgenomen ten behoeve van kleinschalig kamperen onder voorwaarden zoals die in paragraaf 7.1, voor zover relevant en paragraaf 7.4. worden genoemd.

De vrijstelling kan niet worden verleend voor gronden met een nader aan te duiden bestemming.

De al verleende ontheffingen voor kleinschalig kamperen op basis van de Wet op de openluchtrecreatie moeten vóór 1 januari 2008 worden voorzien van een regeling in de gebruiksvoorschriften c.q. overgangsrecht in die zin, dat de terreinen waarvoor een ontheffing is verleend mogen worden gebruikt voor kleinschalig kamperen overeenkomstig de voorwaarden van de ontheffing (maximaal 15 eenheden). Voor uitbreiding naar 25 standplaatsen wordt een apart verzoek ingediend om vrijstelling van het bestemmingsplan.

In de bijlage is hiervoor een lijst opgenomen van vestigingen, waarvoor een vrijstelling / ontheffing is verleend.

8.3. Incidenteel kamperen

Bij het incidenteel kamperen kunnen in de APV criteria worden opgenomen, waaraan moet worden voldaan om een ontheffing te kunnen krijgen (zie paragraaf 7.6.)

8.4. Vrij kamperen en Kamperen op eigen grond

M.b.t. Vrij kamperen en Kamperen op eigen grond zal in de APV moeten worden opgenomen, dat deze kampeervormen binnen de gemeente niet zijn toegestaan, terwijl ook in het bestemmingsplan deze vormen van kamperen moeten worden uitgesloten, door opname van een algemene gebruiksbepaling dat het kamperen, resp. het opstellen en opgesteld houden van kampeermiddelen wordt aangeduid als strijdig grondgebruik. Hierdoor is het dan voor campers eveneens verboden een standplaats in te nemen buiten een geregeld kampeerterrein.

8.5. Handhaving

Zoals reeds eerder aangegeven, is het beleid erop gericht de handhaving op de minst ingrijpende wijze te laten plaatsvinden.

Duidelijk is, dat de invoering van de thans voorgestelde maximale maatvoering voor stacaravans en bijgebouwen mogelijke pijnpunten reeds behoorlijk heeft geminimaliseerd.

Het gevolg hiervan is, dat oplossing van, niet aan de nieuwe regeling voldoende situaties, via overleg met de betreffende ondernemers, na verloop van tijd zullen kunnen worden opgelost.

9.0. Bijlage I Concept Model APV

Afdeling 5 Kamperen buiten kampeerterreinen

Artikel 4.5.1 *Begripsomschrijving*

In deze afdeling wordt onder kampeermiddel verstaan:

Een onderkomen of voertuig waarvoor geen bouwvergunning in de zin van artikel 40 van de Woningwet is vereist, dat bestemd of opgericht is dan wel gebruikt wordt of kan worden gebruikt voor recreatief nachtverblijf.

Artikel 4.5.2 *Recreatief nachtverblijf buiten kampeerterreinen*

1. Het is verboden ten behoeve van recreatief nachtverblijf kampeermiddelen te plaatsen of geplaatst te houden buiten een kampeerterrein dat als zodanig in het bestemmingsplan is bestemd of mede bestemd.
2. Het verbod geldt niet voor het plaatsen van kampeermiddelen voor eigen gebruik door de rechthebbende op een terrein.
3. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod van het eerste lid.
4. Onverminderd het bepaalde in artikel 1.8. kan de ontheffing worden geweigerd in het belang van:
 - a. de bescherming van natuur en landschap
 - b. de bescherming van een stadsgezicht.

Artikel 4.5.3 *Aanwijzing kampeerplaatsen*

1. Het college kan plaatsen aanwijzen waarop het verbod van artikel 4.5.2. eerste lid, niet geldt.
2. Het college kan daarbij nadere regels stellen in het belang van de gronden, genoemd in artikel 4.5.2. vierde lid.

Bijlage II: Begripsbepalingen

Bouwvlak

Een aaneengesloten oppervlakte, waarop gebouwen zijn toegestaan met één bestemmingsaanduiding en voorzien van een hoogteaanduiding en eventueel een bebouwingspercentage;

G.O.P

Een GOP is een Gereguleerde Overnachtings Plaats voor campers buiten een regulier kampeerterrein.

Incidenteel kamperen

Een kampeeractiviteit die betrekking heeft op plaatsen, die niet regelmatig als locatie voor verblijfsrecreatieve activiteiten worden gebruikt.

Jaarstandplaats

Standplaats bestemd voor het plaatsen van een kampeermiddel dat gedurende het gehele jaar aldaar aanwezig mag zijn ten behoeve van recreatief nachtverblijf;

Jachthaven

Haven met de daarbij behorende grond waar overwegend gelegenheid wordt gegeven voor het aanleggen, afmeren of afgemeerd houden van pleziervaartuigen;

Kampeermiddel

Tent, tentwagens, kampeerauto of caravan dan wel enig ander onderkomen of enig ander voertuig of gewezen voertuig of gedeelte daarvan, voor zover geen bouwwerk zijnde, een en ander voor zover deze onderkomens of voertuigen geheel of ten dele blijvend zijn bestemd of opgericht dan wel worden of kunnen worden gebruikt voor recreatief nachtverblijf.

Kampeerovereenkomst

Overeenkomst tussen de houder van een kampeerterrein en degene die een kampeermiddel plaatst of geplaatst houdt betreffende het plaatsen of geplaatst houden daarvan.

Kampeerterrein

Terrein of plaats, geheel of gedeeltelijk ingericht, en blijkens die inrichting bestemd, om daarop gelegenheid te geven tot het plaatsen of geplaatst houden van kampeermiddelen ten behoeve van recreatief nachtverblijf.

Kampeerterrein I, Toeristische- en seizoenstandplaatsen

Een terrein of plaats, geheel of gedeeltelijk ingericht, en blijkens die inrichting bestemd, om daarop gelegenheid te geven tot het plaatsen of geplaatst houden van kampeermiddelen ten behoeve van recreatief nachtverblijf op toeristische- en seizoenstandplaatsen, met mobiele kampeermiddelen, in trekkershutten en tenthuisjes.

Kampeerterrein II, Stacaravanstandplaatsen

Een terrein of plaats, geheel of gedeeltelijk ingericht, en blijkens die inrichting bestemd, om daarop gelegenheid te geven tot het plaatsen of geplaatst houden van kampeermiddelen (w.o. stacaravans) ten behoeve van recreatief nachtverblijf op jaarstandplaatsen en op toeristische- en seizoenstandplaatsen, met mobiele kampeermiddelen, in trekkershutten en tenthuisjes.

Kleinschalig kampeerterrein

Een terrein of plaats, geheel of gedeeltelijk ingericht, en blijkens die inrichting bestemd, om daarop gelegenheid te geven tot het plaatsen of geplaatst houden van kampeermiddelen (incl. evt. tenthuisjes) op maximaal 25 standplaatsen ten behoeve van recreatief nachtverblijf.

Landschapscamping

Een kampeerterrein, dat wordt gesticht in een combinatie met de aanleg van natuur en het behoud van landbouwgrond, in een verhouding van 2 staat tot 5 staat tot 6, minimaal 24 en maximaal 60 standplaatsen met mobiele kampeermiddelen.

Rechthebbende

Degene die krachtens een zakelijk of persoonlijk recht de beschikking heeft over enige onroerende zaak;

Seizoenstandplaats

Standplaats waar gedurende meerdere aaneengesloten maanden eenzelfde kampeermiddel wordt geplaatst;

Stacaravan

Een stacaravan is een kampeermiddel, met kenmerken van een caravan, met een maximaal vloeroppervlak van 60 m² (incl. berging, klompenhokje en eventueel overkapping), waarin voorzieningen zijn getroffen voor dag- en / of nachtverblijf, dat, in één geheel en op een eigen as-/ wielstelsel kan worden aangevoerd en waarvan de verblijfsruimte geen grotere uitwendige breedte heeft dan 4,50 meter.

Stallen

Het in opslag houden van een kampeermiddel of boot niet ten behoeve van recreatief nachtverblijf;

Tenthuisje

Een verblijf, resp. onderkomen, bestaande uit een lichte constructie en lichte materialen, waaronder in ieder geval tentdoek, niet zijnde een stacaravan, dat naar de aard en de inrichting is bedoeld voor recreatief dag- en/of nachtverblijf en dat geschikt is om periodiek gedemonteerd te worden;

Toeristische standplaats

Standplaats waar slechts gedurende een beperkte periode van ten hoogste enige weken een mobiel kampeermiddel wordt geplaatst;

Trekkershut

Een trekkershut is een gebouw, dat naar de aard en de inrichting is bedoeld voor kortstondig recreatief dag- en/of nachtverblijf voor steeds wisselende groepjes recreanten, die hun hoofdverblijf elders en dat geen groter vloeroppervlak heeft dan 30 m².

Winterperiode

De periode van 1 november tot en met 14 maart van enig jaar;

Zomerperiode

De periode van 15 maart tot en met 31 oktober van enig jaar;

Bijlage III: Nadere regelingen als gevolg van nieuw beleid

Planologische aanvullingen nodig ?

In het vigerende bestemmingsplan voor het buitengebied van Weststellingwerf is al heel veel geregeld op de wijze, zoals na 1 januari 2008 wordt voorgesteld, immers:

In artikel 1a "Beschrijving in Hoofdpijnen" wordt onder lid 11 "Beoordelingscriteria nieuwe kampeerterrinen" het volgende vermeld:

In artikel 2 lid 10 a is een wijzigingsbevoegdheid opgenomen voor nieuwe kampeerterrinen met een oppervlakte van ten hoogste 4 hectare.

Daarna volgen enkele algemene criteria waarop zal worden gelet bij het toepassing geven aan deze wijzigingsbevoegdheid. Het gaat hier om:

- het agrarisch gebruik en de agrarische ontwikkelingsmogelijkheden van de omliggende gronden
- de landschappelijke waarden; er moet worden gezorgd voor een verantwoorde landschappelijke aankleding. Er bestaat een voorkeur voor vestiging in de omgeving, resp. nabijheid van de dorpen en bebouwingslinten.
- Natuurlijke waarden; Door middel van inrichtings- en beheersmaatregelen moet worden voorkomen dat natuurterreinen direct door recreanten worden betreden. Medegebruik wordt echter nadrukkelijk bevorderd als belangrijke vestigingsplaatsfactor.
- Infrastructurele consequenties; de verkeersbelasting van plattelandswegen mag niet onevenredig worden vergroot.
- gebruik; alleen kampeermiddelen plaatsen gedurende het seizoen.

Hetzelfde artikel 1a vermeldt onder lid 12: "beoordelingscriteria kleine kampeerterrinen, groepskamperen en het plaatsen van kampeermiddelen buiten kampeerterrinen" het volgende:

In artikel 2 lid 10a is een wijzigingsbevoegdheid opgenomen voor de realisering van kleine kampeerterrinen (maximaal 1 hectare) op de voormalige agrarische bedrijfspercelen met de aanduiding "agrarisch gebied A1, A2 en A3".

Bovendien kunnen burgemeester en wethouders op basis van de WOR ontheffing verlenen voor het toestaan van het groepskamperen en het plaatsen van ten hoogste 10 (voor korte periodes 15) kampeermiddelen buiten kampeerterrinen, tenzij het bestemmingsplan zich hiertegen verzet.

In artikel 29 van de voorschriften zijn de laatste gebruiksvormen (groepskamperen en kleinschalig kamperen) in beginsel opgenomen als verboden grondgebruik.

In lid 4 van artikel 29 is aan het college van burgemeester en wethouders echter de bevoegdheid toegekend, met in achtneming van het bepaalde in artikel 1a, hiervan vrijstelling te verlenen onder nader aangegeven voorwaarden.

In de opgenomen beleidsonderdelen zijn er enkele, die niet stroken met de thans in het bestemmingsplan opgenomen voorschriften:

1. Bebouwingsvoorschriften kampeerterrinen en kampeerboerderijen Rv(k): "de ten tijde van de ter visielegging bestaande oppervlakte, vermeerderd met 20%, met dien verstande, dat een bebouwde oppervlakte van 200 m² in ieder geval is toegestaan".
Voorgesteld wordt een algemeen bebouwingspercentage van 5% toe te staan".
2. In artikel 29 lid 4 wordt een vrijstellingsmogelijkheid gelanceerd voor het college van burgemeester en wethouders, met in achtneming van het bepaalde in artikel 1a vrijstelling te verlenen van het verbod van artikel 29 lid 1.
Deze vrijstellingsmogelijkheid gaat nu gelden voor maximaal 25 eenheden.
3. De gemeente kent op dit ogenblik een aantal kleinschalige kampeerterrinen die niet in het bestemmingsplan zijn geregeld, daar er in het verleden (onder de Wet op de openluchtrecreatie) werd uitgegaan van het zgn. niet verzetscriterium. Dat criterium wordt nu verlaten.
De al verleende ontheffingen voor kleinschalig kamperen op basis van de Wet op

de openluchtrecreatie moeten vóór 1 januari 2008 worden voorzien van een regeling in de gebruiksvoorschriften c.q. overgangsrecht in die zin, dat de terreinen waarvoor een ontheffing is verleend mogen worden gebruikt voor kleinschalig kamperen overeenkomstig de voorwaarden van de ontheffing (maximaal 15 eenheden).

Voor uitbreiding naar 25 standplaatsen wordt een apart verzoek ingediend om vrijstelling van het bestemmingsplan.

4. De kampeerboerderij is thans gecombineerd met de kampeerterrinen. Het verdient aanbeveling de kampeerboerderij ter gelegener tijd een eigen bestemming te geven in het bestemmingsplan.

5. Het vrije kamperen en het kamperen op eigen grond worden door artikel 29 lid 1 al aan banden gelegd.

Geen toepassing zal worden gegeven aan lid 4 van dat artikel, dat een vrijstellingsmogelijkheid bevat.

6. In de inleidende bepalingen van artikel 1 staat onder 39 c. een wat vreemde definitie van stacaravan vermeld. Het lijkt verstandig de definitie uit het stacaravanbeleid over te nemen:

Een stacaravan is een kampeermiddel, met kenmerken van een caravan, met een maximaal voeroppervlak van 60 m² (incl. berging, klompenhokje en eventueel overkapping), waarin voorzieningen zijn getroffen voor dag- en / of nachtverblijf, dat, in één geheel en op een eigen as-/ wielstelsel kan worden aangevoerd en waarvan de verblijfsruimte geen grotere uitwendige breedte heeft dan 4,50 meter.

7. In het bestemmingsplan komen trekkershutten en tenthuisjes niet voor. Het is van belang, dat de in de nabije toekomst bij een herziening van het bestemmingsplan op te nemen bestemmingen voor deze onderkomens een plaats wordt gereserveerd.

Trekkershutten en tenthuisjes ter gelegener tijd opnemen in het bestemmingsplan incl. hun begripsomschrijvingen.

8. Met betrekking tot de realisering en in standhouding van randbeplantingen kunnen voorwaarden worden gesteld bij de te verlenen vrijstelling van de bestemmingsplanvoorschriften.

Is reeds in het vigerende bestemmingsplan opgenomen.

9. De definitie van kampeermiddel in het vigerende bestemmingsplan is niet geheel overeenkomstig de begripsomschrijving in de Wet OR en de Notitie "Stacaravanbeleid".

De definitie van kampeermiddel aanpassen.

10. Ook de begripsomschrijving van de stacaravan in het vigerende bestemmingsplan is niet conform de laatste jurisprudentie.

De definitie van de stacaravan aanpassen.

Indien de hierboven aangegeven aanvullingen worden gerealiseerd bestaat er in de gemeente Weststellingwerf een dichte regeling met mogelijkheden voor gemotiveerde uitzonderingen.

Bijlage IV: Stacaravanbeleid gemeente Weststellingwerf

Het begrip “Stacaravan” op dit ogenblik (tot 1-1- 2008)

Artikel 40 lid 2 van de Woningwet (Ww) geeft aan, dat, ingeval een caravan als bedoeld in artikel 1, eerste lid onder c, van de Wet op de openluchtrecreatie (WOR) is aan te merken als een bouwwerk, er toch geen bouwvergunning nodig is voor de plaatsing ervan.

In artikel 1 lid c van de WOR wordt de definitie van het begrip “kampeermiddel” gegeven. Deze luidt als volgt:

Tent, tentwagen, kampeerauto of caravan dan wel enig ander onderkomen of enig ander voertuig of gewezen voertuig of gedeelte daarvan, voor zover geen bouwwerk zijnde, waarvoor ingevolge artikel 40 van de Ww een bouwvergunning vereist is: een en ander voor zover deze onderkomens of voertuigen geheel of ten dele blijvend zijn bestemd of opgericht dan wel worden of kunnen worden gebruikt voor recreatief nachtverblijf.

In artikel 1 lid 3 van de WOR is opgenomen, dat ingeval een caravan is aan te merken als een bouwwerk en het plaatsen geschiedt in overeenstemming met de bepalingen van deze wet, is voor het plaatsen geen bouwvergunning als bedoeld in artikel 40, eerste lid, van de Woningwet vereist.

Een stacaravan is o.a. geplaatst “in overeenstemming met deze wet” als het terrein, waarop de stacaravan geplaatst wordt in het bestemmingsplan een bestemming heeft, die stacaravans toelaat en als overigens wordt voldaan aan andere in het bestemmingsplan opgenomen voorschriften.

Het begrip “stacaravan”, behoeft, mede uit een technisch oogpunt in het bestemmingsplan een nadere omschrijving, die is tot stand gekomen, met inachtneming van geldende jurisprudentie.

Deze omschrijving luidt als volgt:

Stacaravan

Een stacaravan is een kampeermiddel, met kenmerken van een caravan, met een maximaal vloeroppervlak van 60 m² (incl. berging, klompenhokje en eventueel overkapping), waarin voorzieningen zijn getroffen voor dag- en / of nachtverblijf, dat, in één geheel en op een eigen as-/ wielstelsel kan worden aangevoerd en waarvan de verblijfsruimte geen grotere uitwendige breedte heeft dan 4,50 meter.

De stacaravan nà 1 januari 2008

Zoals bekend mag worden verondersteld, vervalt de Wet op de openluchtrecreatie per 1 januari 2008. Daardoor vervallen tevens de wettelijke kaders, die de grenzen bepaalden van het begrip “stacaravan”

Gezien de omstandigheid, dat het aanbeveling verdient een stacaravan te kunnen blijven plaatsen op kampeerterreinen, zonder dat daarvoor een bouwvergunning vereist is, ontstaat er behoefte aan “nieuwe” kaders, die de kampeerder, de ondernemer en de overheid duidelijkheid verschaffen, m.b.t. de omstandigheden waaronder deze kampeermiddelen kunnen worden geplaatst.

De genoemde duidelijkheid is vooral ook van belang voor een duidelijk en eenvoudig uitvoerbaar handhavingsbeleid.

Nieuwe situatie

In de nieuwe situatie kan de omschrijving van het begrip “kampeermiddel” uit de WOR ongewijzigd in het bestemmingsplan worden opgenomen.

Daarnaast kan ook de omschrijving van het begrip “stacaravan” zoals hiervoor aangegeven ongewijzigd blijven.

Wel is het nodig in de bestemmingsvoorschriften nog een aantal technische bepalingen aan te geven, die uit de begripsomschrijving zijn weggelaten om het geheel niet volkomen onleesbaar te maken. Deze bepalingen luiden als volgt:

1. Een stacaravan bestaat uit maximaal één bouw- / woonlaag;
2. Onder het kampeermiddel bevindt zich een origineel as-/ wielstelsel;
3. De totale oppervlakte van het kampeermiddel, inclusief bijgebouw of aanbouw, afdak, klompenhokje enz. mag maximaal 60 m² bedragen;
4. Het zgn. klompenhokje, dat mag worden geplaatst voor de toegangsdeur heeft maximale afmetingen van (b)1,50 x (l) 2,00 x (h) 3,00 meter;
5. Aangebouwde serres zijn niet toegestaan;
6. De hoogte van het kampeermiddel mag maximaal 3,75 meter bedragen, gemeten van de onderzijde van de wielen tot de bovenzijde van de nok;
7. Het kampeermiddel is op het terrein voort te bewegen als aanhanger;
8. Het kampeermiddel mag niet zijn / worden opgebouwd uit steenachtige materialen (bijvoorbeeld bakstenen);
9. Een L- vormige stacaravan mag uitsluitend bestaan uit een rechthoekig verblijfs gedeelte en één aangebouwde berging van max. 6 m², die een hoogte heeft van max. de wandhoogte van het kampeermiddel;
10. De berging mag eveneens vrijstaand worden gebouwd. Daarbij geldt een maximale nokhoogte van 2,50 meter en zijwanden van max. 2,00 meter;
11. De afstand van een vrijstaande berging tot een stacaravan of andere berging bedraagt ten minste 3,00 meter. Voor de afstand tussen de eigen berging en de eigen stacaravan is vrijstelling mogelijk.
12. In een berging mogen geen slaapplekken aanwezig zijn;
13. T- vormige stacaravans zijn niet toegestaan;
14. Samengestelde stacaravans zijn niet toegestaan, waarbij onder samengesteld wordt verstaan het met de lange zijden tegen elkaar monteren van delen van de totale verblijfsruimte;

Indien wordt voldaan aan de definitie in het bestemmingsplan en de hierboven gegeven aanvullende bepalingen, wordt in onze gemeente, voor het plaatsen van een stacaravan op een kampeerterrein, dat een bestemming heeft voor o.a. stacaravans, geen bouwvergunningplicht gehanteerd.

De situatie in de gemeente Weststellingwerf

Binnen de gemeente Weststellingwerf zijn er op dit ogenblik diverse kampeerterreinen, waarop stacaravans zijn geplaatst. (Zie bijlage VIII)

Wanneer het beleid, als hierboven ontvouwd een feit zal zijn, moeten de recreatieondernemers op de hoogte worden gesteld van het nieuwe beleid. Daarbij dient hen te worden meegedeeld, dat bij herplaatsing van (aanwezige) stacaravans, voldaan dient te worden aan de nieuwe regeling.

Daarbij wordt ervan uitgegaan, dat het plaatsen van stacaravans slechts zal worden toegestaan op reguliere kampeerterreinen en niet op terreinen met kleinschalige kampeeractiviteiten.

Bijgebouwen of aanbouwen bij stacaravans

Het is sinds jaar en dag de gewoonte bij een stacaravan een berging toe te staan voor het opbergen van allerlei zaken.

Deze gang van zaken heeft in de praktijk nooit tot een probleem geleid.

Hoewel, tot het tijdstip van wijziging van de Wet op de ruimtelijke Ordening eigenlijk een artikel 19 lid 2 procedure zou moeten worden gevoerd, wordt voorgesteld dit voor

bergingen op stacaravanterreinen achterwege te laten, daar in de nabije toekomst dit type goedkeuringen waarschijnlijk op een andere wijze zal worden geregeld.

Een bij de stacaravan geplaatste overkapping is eveneens een vrijwel steeds waargenomen wens van kampeerders. Aan deze wens kan worden tegemoetgekomen, op voorwaarde dat de totale oppervlakte van stacaravan, berging, klompenhokje en overkapping de 60 m² niet overschrijdt.

Bijgebouwen en aanbouwen in relatie met het toegestane bebouwingspercentage.

In de vigerende bestemmingsplannen is het gewoonte in het toegestane bebouwingspercentage slechts de oppervlaktes van voorzieningsgebouwen mee te tellen. Dit houdt dus in, dat stacaravans, bergingen en andere bouwwerken niet worden meegerekend, tenzij het oppervlak van niet-voorzieningsgebouwen vanaf dit ogenblik wel wordt meegeteld, en extra in het bestemmingsplan ter beschikking wordt gesteld.

Toercaravans

Op een standplaats van een stacaravan is het niet toegestaan tevens een toercaravan bij te plaatsen. Toercaravans op een eigen vaste standplaats (jaar) zijn uiteraard op vele kampeerterrainen wel toegestaan. Dit wordt tot 1 januari 2008 in de vergunning voor het bedrijf geregeld, daarna zal het bestemmingsplan en het gemeentelijke verblijfsrecreatieve beleid dergelijke aspecten van het kamperen regelen.

Gedoogsituatie stacaravans

Zijn stacaravans reeds meerdere jaren op kampeerterrainen aanwezig, die niet in het bestemmingsplan geregeld zijn of waarop eigenlijk geen stacaravans geplaatst zouden mogen worden, zonder dat de gemeente daartegen heeft opgetreden, dan zal hun aanwezigheid worden gedoogd. In het nieuwe beleid zal deze situatie worden gecontinueerd, op voorwaarde, dat de stacaravans bij vervanging gaan passen binnen de 60 m² inclusief bijgebouwen etc.

Met de recreatieondernemers zal hierover overleg worden gevoerd.

Read	10 JAN 1999
☒	c. f. vastgesteld
☐	c. f. vastgesteld
☐	v. k. a.
☐	

Wolvega : 5 januari 1999.

Voorstelnummer : 1999/3.

De gemeenteraad

Agendapunt : 6.

Onderwerp : Notitie Verfijning Verblijfs-
recreatief Beleid Weststelling-
werf

In de Strategische Visie Recreatie en Toerisme is een herziening van het kampeerbeleid aangekondigd. De vrijstellingskampeerterreinen zijn de afgelopen jaren in aantal vrij fors gestegen. Het aantal mensen dat door de kleine campings naar onze gemeente wordt gehaald is evenwel beperkt. Daardoor is er eerder sprake van een spreiding van het bestaande aanbod over meer locaties dan van een groei van de hoeveelheid overnachtingen en van de omzet. Een sterke reguliere kampeersector is wel in staat om extra toeristen te trekken. Derhalve is een verdere groei van het aantal vrijstellingscampings ongewenst. Tevens is het gewenst het beleid voor het vestigen van nieuwe campings nader te herzien, mede in relatie tot het bestemmingsplan Buitengebied.

In de voor u ter inzage liggende Notitie Verfijning Verblijfsrecreatief Beleid Weststellingwerf wordt een beleidsombuiging voorgesteld die op den duur zal moeten leiden tot een meer evenwichtig samengesteld aanbod met een grotere diversiteit.

Deze notitie is besproken in het Overlegplatform Recreatie en Toerisme Weststellingwerf en daar met instemming begroet. Vervolgens heeft de notitie ingaande 12 november 1998 gedurende een maand voor eenieder ter visie gelegen. Van de geboden gelegenheid een zienswijze terzake naar voren te brengen is geen gebruikgemaakt.

Resumerend stellen wij u voor met de Notitie Verfijning Verblijfsrecreatief Beleid Weststellingwerf in te stemmen.

De commissie samenlevingszaken is terzake gehoord.

Burgemeester en Wethouders van Weststellingwerf,
de secretaris, de burgemeester,
VAN DEN BERG. HEITE.

Notitie Verfijning Verblijfsrecreatief Beleid Weststellingwerf

16/9/98

INLEIDING

In de Strategische visie Recreatie en Toerisme Weststellingwerf worden enkele constatering gedaan met betrekking tot het aanbod, voorzieningenniveau en gebruik van de toeristisch-recreatieve verblijfsmogelijkheden binnen de gemeente. Geconcludeerd wordt dat deze constatering gevolgen behoren te hebben voor het toekomstige gemeentelijk beleid.

De bedoelde constatering betreffen de volgende zaken:

1. *"Opvallend is het grote aantal vrijstellingskampeerterreinen in Weststellingwerf".*
2. *"Van het totale aantal standplaatsen bevindt ruim 10% zich op dergelijke campings".*

Doordat dit type kampeerplaatsen onvoldoende nieuwe gasten aantrekt en een sterke reguliere kampeersector dit wel zou kunnen, is het ongewenst een ongebreidelde groei van het aantal kleinschalige kampeergelegenheden toe te staan.

3. *"Hoewel nauwkeurig inzicht in de bezettingsgraad van de campings ontbreekt, bestaat de indruk, dat deze matig is, zeker waar het toeristische plaatsen betreft".*

Er lijkt thans meer sprake te zijn van spreiding van bestaande vraag over meerdere locaties, dan groei van overnachtingen en omzet.

Deze constatering vragen om een nadere beschouwing van de situatie, met aansluitend een standpuntbepaling omtrent de wenselijkheid van verdere uitbreiding van, in eerste aanleg, het kleinschalig kamperen binnen de gemeente.

Doel van de notitie

Doel van de notitie is, via nadere bestudering van het verblijfsrecreatieve aanbod binnen de gemeente te komen tot een standpuntbepaling, als hierboven bedoeld, met, indien aan de orde, de opzet van enkele extra toetsingscriteria, die de samenstelling van het aanbod, kunnen beïnvloeden.

Het is niet de bedoeling via het vergunningenbeleid voor de bestaande vestigingen, wijzigingen in het aanbod te bewerkstelligen.

Werkwijze

Om het bovengestelde doel te bereiken, is het bestand van Weststellingwerf, naast een onderscheid op vergunning/ vrijstelling, zoals in de Strategische Visie is gebeurd, ook nog eens onderscheiden naar voorzieningenniveau (aard van het gebruik) en oppervlakte, afgezien van het feit of ter plaatse een vergunning, dan wel een vrijstelling werd verleend. Anders gezegd, er is getracht die kampeergelegenheden in een groep onder te brengen, waarvan de gebruikers het zelfde (dan wel nagenoeg hetzelfde) behoeft patroon vertonen. In de aan deze notitie toegevoegde pagina's 10 en 11, zijn een aantal statistische gegevens opgenomen, die een aardig beeld geven, van indeling, resp. de gemiddelde grootte in oppervlakte en aantal slaapplekken van de bedrijven in Weststellingwerf, afgezet tegen landelijke gemiddelden.

Met de inwerkingtreding van de Wet op de openluchtrecreatie per 1-11-'95, heeft zich een wijziging voorgedaan in de wettelijke begripsaanduiding voor de gemeentelijke toestemming voor het kleinschalig kamperen. Terreinen, die onder de werking van de Kampeerwet werden voorzien van een vrijstelling, zullen onder de Wet op de openluchtrecreatie een ontheffing gaan krijgen.

Deze wijziging houdt verband met de opvatting, dat een ontheffing van het kampeerverbod opgenomen in artikel 8 van de Wet op de openluchtrecreatie een individuele toestemming inhoudt, terwijl een vrijstelling meer als een categorische toestemming wordt beschouwd. **In deze notitie zal verder met het begrip ontheffing worden gewerkt.**

Standplaatsen gegroepeerd naar aard

Als we de standplaatsen op kleine kampeergelegenheden (< 1 ha) met een laag voorzieningenniveau (afgezien van ontheffing of vergunning) afzetten tegen het totale aantal standplaatsen in de gemeente, (308 van de 998, situatie juli 1998) dan komt het percentage onder 2 genoemd in de inleiding, van ruim 10% uit op **ruim 30 % !!!**

Dit betekent, dat in vergelijking met de cijfers voor Nederland, het aandeel standplaatsen op kleinschalige kampeergelegenheden met een laag voorzieningenniveau in Weststellingwerf, ongeveer het 4-voudige bedraagt van de landelijke situatie (ca. 8 %).

Gemiddelde omvang vestigingen

Vergeleken met de gemiddelde oppervlakte van alle kampeervestigingen in Nederland (3,00 ha), is de gemiddelde oppervlakte van alle kampeergelegenheden in Weststellingwerf wel heel gering (1,43 ha), hetgeen niet zo verwonderlijk is, als bedacht wordt, dat het percentage standplaatsen op kleinschalige terreinen ruim 30 % van het totaal bedraagt. Daarnaast kan worden geconstateerd, dat, wat we hier de grotere bedrijven noemen, eigenlijk nog geen grote bedrijven zijn. Het grootste bedrijf is nog geen 8 hectare, met een hectarebezetting van gemiddeld 31 eenheden. (zie ook pagina 10 en 11)

Voorzieningenniveau

Opvallend is tevens, dat ook de wat grotere bedrijven, een enkele uitzondering daargelaten, en afgezien van een enkel bedrijf, dat specifiek op de watersport is gericht, niet beschikken over een voorzieningenniveau, dat ver uitgaat boven dat van de kleinschalige vestigingen. Hieruit kan o.a. geconcludeerd worden, dat hoogwaardige voorzieningen op deze bedrijven bedrijfs-economisch gezien (nog) niet haalbaar zijn, of..., dat ook deze bedrijven worden bezocht door kampeerders, die geen bijzondere waarde hechten aan dit soort voorzieningen.

Gebrek aan diversiteit

Het gevolg van het hierboven gestelde is, dat de meeste bedrijven en bedrijfjes binnen de gemeente Weststellingwerf de zelfde markt bewerken, respectievelijk elkaars markt vrijwel overlappen. In deze situatie zijn de kleinschalige kampeerbedrijfjes dus wel degelijk concurrenten van de wat grootschaliger bedrijven. Er blijkt sprake te zijn van een grote mate van eenzijdigheid in het aanbod. Hierdoor wordt

individueel te weinig aantrekkingskracht op de markt uitgeoefend.

Achtergronden

Hoewel het grondgebied van de gemeente voor de recreatie zeker niet onaantrekkelijk is, moet worden geconstateerd, dat gebieden met meer en grootschaliger watersportmogelijkheden, respectievelijk meer en grootschaliger bosgebieden, van oudsher een grotere aantrekkingskracht op de recreanten hebben weten uit te oefenen, dan regio's waar de recreatieve omstandigheden wat minder gunstig liggen. Dit leidt tot de slotsom, dat het dus eigenlijk niet zo vreemd is, dat de situatie op het vlak van de bedrijfsopbouw is geworden, zoals deze thans is (veel kleine bedrijfjes met een beperkt voorzieningenniveau). Dat wil echter niet zeggen, dat daaraan helemaal niets te doen zou zijn.

CONCLUSIES

Het bedrijvenbestand is zo eenzijdig samengesteld, dat er binnen de gemeente **geen behoefte** bestaat aan meer van het zelfde, maar aan vestigingen met een **bijzonder aanbod**. Dit geldt zowel voor **grootschalige als kleinschalige** vestigingen.

Er moet gestreefd worden naar een veel grotere mate van diversiteit in het aanbod, hetgeen in het beleid ten aanzien van **nieuwvestiging** **eveneens tot uiting zou moeten komen**. Dit streven, dat spreekt uit de Strategische Visie Recreatie en Toerisme Weststellingwerf, (Hoofdstuk.6.1 Hoofdpijnen), wordt ondersteund in de provinciale nota Strategisch Groeibeleid voor Recreatie en Toerisme 1994-1996, waarin onder andere de nadruk wordt gelegd op de verbetering van de diversiteit en de kwaliteit als ook op de professionalisering van de sector.

Het college van burgemeester en wethouders en de gemeenteraad hebben de mogelijkheid een dergelijk beleid gestalte te geven.

BESTAAND BELEID

Op grond van bovenstaande constatering wordt een beperkte beleidsombuiging voorgesteld, die zou moeten gelden voor kampeerbedrijven, zowel grotere als kleine en die op den duur zou moeten leiden tot een evenwichtiger samengesteld aanbod, met een grotere diversiteit.

Instrumenten

Enkele instrumenten, bruikbaar voor de uitvoering van een dergelijk "kwaliteitsbeleid" zijn reeds beschikbaar, of komen binnen afzienbare tijd ter beschikking. Hierbij wordt bedoeld op het Besluit op de openluchtrecreatie en het herziene bestemmingsplan buitengebied (vastgesteld door de gemeenteraad op 20 oktober 1997, goedgekeurd door Gedeputeerde Staten van Friesland en inmiddels onherroepelijk geworden).

Aan de bestaande toetsingscriteria zullen er echter nog enkele moeten worden toegevoegd, die kunnen bewerkstelligen, dat invloed kan worden uitgeoefend op het aanbod en de kwaliteit van de recreatieve ondernemingen in de gemeente.

Besluit op de openluchtrecreatie

In het Besluit op de openluchtrecreatie **Weststellingwerf**, stelt het college van B&W een aantal voorwaarden (artikel 5) aan de vestiging van een kleinschalig kampeerterrein.

Dit artikel luidt als volgt:

Een vrijstelling of ontheffing als bedoeld in artikel 8, tweede lid onder a van de wet kan alleen worden verkregen als voldaan wordt aan de volgende voorwaarden:

- aan de eisen krachtens de Wet op de openluchtrecreatie;
- het is alleen toegestaan ten behoeve van recreatief nachtverblijf mobiele kampeermiddelen te plaatsen of geplaatst te houden in de periode 15 maart tot 31 oktober van elk kalenderjaar;
- Het kampeerterrein is niet gelegen aansluitend aan of behorend bij een kampeerterrein, waarvoor een vergunning, vrijstelling of ontheffing is verleend;
- het is alleen toegestaan mobiele kampeermiddelen te plaatsen of geplaatst te houden op het erf dat aansluit bij de woning en/ of het bouwblok;
- het kampeerterrein is voorzien van een zodanige beplanting, dat het een passend element vormt in de omgeving.

Daarbij blijkt tevens, dat ook "niet agrariërs" een ontheffing kunnen aanvragen met kans op succes. Deze "bepaling" is ook voor huidige agrariërs van belang, daar zij, op grond van deze regeling hun kleinschalige kampeerterrein kunnen voortzetten na beëindiging van hun agrarische activiteiten.

De hierboven, bij het derde gedachtenstreepje opgenomen tekst heeft ten doel, te voorkomen, dat een persoon meerdere kleinschalige kampeerterreintjes aan elkaar kan koppelen, waarmee de normale procedure voor een kampeerterrein ontweken zou worden en er grotere terreinen ontstaan, zonder dat o.a. de gebruikelijke planologische toets is

uitgevoerd. Het is tevens de bedoeling geweest te voorkomen, dat, op tegen elkaar gelegen erven kampeerterrintjes zouden ontstaan, met alle denkbare neveneffecten vandien. Een ten minste te handhaven tussenafstand is echter niet gegeven.

Herziening bestemmingsplan voor het buitengebied

In het herziene, kort gelegen onherroepelijk geworden bestemmingsplan voor het buitengebied, zijn enkele wijzigings-/ vrijstellingsbevoegdheden voor het college van burgemeester en wethouders opgenomen, waarbij initiatieven voor nieuwe verblijfsrecreatieve vestigingen kunnen worden mogelijk gemaakt.

De **wijzigingsbevoegdheid**, opgenomen in artikel 2, lid 10a (Bestemmingsbepalingen), beoogt vestiging mogelijk te maken van verblijfsrecreatieve "bedrijven" ter grootte van maximaal 1 hectare, gelegen bij en in vrijgekomen agrarische bedrijfsgebouwen, op gronden aangeduid als "agrarisch gebied A1", en max. 4 ha op gronden, aangeduid als "agrarisch gebied A2" en "agrarisch gebied A3".

De overige toetsingscriteria zijn de volgende: (zie ook de bijlage)

- de wijziging ten behoeve van een kampeerterein met een maximale oppervlakte van 1 hectare kan uitsluitend betrekking hebben op aan het agrarisch gebruik onttrokken gebouwen met bijbehorende gronden;

- aangetoond moet worden, dat het opzetten van een kampeerterein met een grotere oppervlakte dan 1 hectare bedrijfseconomisch levensvatbaar is;

- de wijziging mag niet tot gevolg hebben, dat onevenredige afbreuk wordt gedaan aan de gebruiksmogelijkheden van de aangrenzende gronden en bouwwerken; de aanvraag zal hiertoe, met inachtneming van het bepaalde in de beschrijving in hoofdlijnen (art. 1a) onder meer worden beoordeeld aan de hand van:

- a) agrarisch gebruik en agrarische ontwikkelingsmogelijkheden op de gronden in de directe omgeving;

- b) landschappelijke en natuurlijke waarden;

- c) infrastructurele consequenties;

- voor de gronden met de aanduiding "gebied met natuurontwikkelingsdoelstelling" mag de wijziging niet tot gevolg hebben dat onevenredige afbreuk wordt gedaan aan de natuurontwikkelingsdoelstelling voor het betreffende gebied.

- het is verboden op kampeerterrinen kleiner dan 4 hectare:

- a) kampeermiddelen geplaatst te hebben, anders dan gedurende het seizoen (seizoenstandplaatsen)

- b) sta-caravans geplaatst te hebben

Voor het kleinschalig kamperen (artikel 8 lid 2 van de Wet op de openluchtrecreatie) geldt, dat er een **algemeen verbod** is opgenomen in het herziene bestemmingsplan buitengebied (artikel 29 /algemene gebruiksbevestigingen).

Van dit verbod kan het college van burgemeester en wethouders **vrijstelling** verlenen, via lid 4 van dit artikel, dat mogelijkheden biedt tot het toestaan van groepskamperen en het plaatsen van ten hoogste 10 eenheden (in korte periodes maximaal 15).

Aan deze vrijstelling worden een aantal voorwaarden gekoppeld, die zijn verwoord in artikel 1a, lid 12 van de "Beschrijving in Hoofdlijnen."

Deze voorwaarden luiden als volgt:

- de vrijstellingsbevoegdheid kan niet worden verleend voor gronden die zijn voorzien van de bestemming "natuurgebied";

- het kampeerterrein, danwel de plaatsing van de kampeermiddelen dient landschappelijk inpasbaar te zijn, waarbij als richtlijn geldt:

a) geen of slechts geringe zichtbaarheid vanaf de openbare weg;

b) voldoende afstand tot gevoelige andere functies (natuur, landschap, wonen), voldoende landschappelijke afscherming (geen plaatsing van kampeermiddelen in het open veld)

- de verkeersbelasting van het plattelandswegennet mag niet onevenredig worden vergroot, gelet op de capaciteit hiervan.

- op deze kampeerterreinen mogen ten hoogste voor de duur van het seizoen kampeermiddelen worden geplaatst (seizoenstandplaatsen).

MOGELIJKE EXTRA BELEIDSINSTRUMENTEN EN OVERWEGINGEN

1. Quotering aantal eenheden

De mogelijkheid bestaat, per nieuwvestiging binnen het kleinschalige kamperen, het aantal toe te stane eenheden te verlagen. De Wet op de openluchtrecreatie geeft de gemeente daarvoor de beleidsruimte.

Gezien de omstandigheid, dat exploitanten van dergelijke kampeergelegenheden toch stevig moeten investeren, lijkt het ongewenst de terugverdienmogelijkheden opzettelijk te verkleinen.

Deze vorm van quotering wordt derhalve afgewezen.

2. Beperking aantal vestigingsplaatsen

Ook kan het aantal vestigingen op het gemeentelijk grondgebied of gedeelten daarvan met reden worden ingeperkt.

Voor het westen van de gemeente (agrarisch gebied A1) is, i.v.m. de landschappelijke inpasbaarheid beperking van het aantal vestigingen voor kleinschalig kamperen gewenst. De Strategische Visie voor Recreatie en Toerisme acht echter een toeristisch kampeerterrein, gericht op de watersport, in dit gebied gewenst, waarbij moet worden gedacht aan een volwaardig kampeerbedrijf.

De ontwikkelingsmogelijkheden in dit deel van de gemeente zouden kunnen worden beperkt tot het nastreven van dit doel.

Voor de rest van de gemeente wordt een vestigingsbeleid voorgesteld, dat niet van tevoren getalsmatig is gelimiteerd, maar dat meer wordt gestuurd door het aanleggen van maatstaven van kwalitatieve aard.

Gezien de omstandigheid, dat oppervlaktes, zoals opgenomen in de wijzigingsbevoegdheid, een rendabele exploitatie bemoeilijken, is het van belang, dat deze wijzigingsbevoegdheid, *alleen daar* wordt toegepast, waar, naast de reeds in artikel 1a, lid 11 en 12 (Beschrijving in Hoofdpijnen), en artikel 2 (Bestemmingsbepalingen), lid 10a, onder a, b, c en d genoemde toetsingscriteria, *doorgroei* naar een volwaardig bedrijf in de toekomst **mogelijk lijkt. Hierbij dient te worden gedacht aan een oppervlakte van 7 à 8 hectare.**

Wanneer namelijk doorgroei niet mogelijk is, ontstaan er zeker weer marginale bedrijven, die een onvoldoende hoog voorzieningenniveau zullen kunnen hebben en die de maat van het servet nooit zullen ontgroeien.

De kleinschalige vestigingen bevinden zich bijna uitsluitend in de gebieden, aangeduid met agrarisch gebied 2 en 3. Hoewel deze gronden door de provincie en de gemeente worden beschouwd als ontwikkelingsgebieden voor de verblijfsrecreatie, is een "pas op de plaats" (zeker tijdelijk) te verdedigen op grond van de door de gemeenteraad vastgestelde "Strategische Visie Recreatie en Toerisme Weststellingwerf".

Het volledig dichttimmeren van de "ontwikkelingszones" voor de verblijfsrecreatie, als het gaat om kleinschalig kamperen, gaat echter te ver. Onder bepaalde voorwaarden zou het aantal vestigingen voor kleinschalig kamperen nog wel mogen oplopen.

Een status quo is derhalve niet aan de orde.

3. Spreiding

Zoals reeds even genoemd, wordt in artikel 5 van het Besluit op de openluchtrecreatie aangegeven, dat een kampeerterrein niet mag zijn gelegen, aansluitend aan of behorend bij een kampeerterrein, waarvoor een vergunning, vrijstelling of ontheffing is verleend.

Vaststelling van deze regel kwam voort, zoals reeds eerder aangegeven, uit de wens te voorkomen, dat een persoon meerdere ontheffingen zou kunnen aanvragen, zonder dat de normale planologische toets zou worden aangelegd en om te voorkomen, dat overigens op zich kleinschalige vestigingen, een cluster van vestigingen zouden kunnen vormen, met alle mogelijke negatieve effecten vandien.

Voor de gebieden, waarin ontwikkelingen zouden kunnen worden gehonoreerd, is het vastleggen van tussenafstanden dus toch relevant. **Een afstand van 50 meter lijkt in principe voldoende.**

VOORGESTELD NIEUW BELEID

Alleen in het belang van het vergroten van de diversiteit in het aanbod en verhoging van de kwaliteit van de in de gemeente gevestigde en te vestigen kampeerbedrijven, wordt het hierna volgende voorgesteld:

I. Kleinschalig kamperen (onthefing, ex artikel 8, lid 2 Wet op de openluchtrecreatie)

A. Westelijke deel grondgebied gemeente (westelijk v/d Helomavaart, en het gebied oostelijk van de Helomavaart met de bestemming agrarisch gebied A1);

- Geen nieuwe kleinschalige vestigingen.

B. Oostelijke deel grondgebied gemeente;

- Het college van burgemeester en wethouders zal slechts bovenbedoelde ontheffing verlenen, indien, naast de in het Besluit op de openluchtrecreatie in artikel 5 genoemde voorwaarden en de in artikel 29 van het herziene bestemmingsplan buitengebied opgenomen bepalingen, tevens wordt voldaan aan de volgende toetsingscriteria voor de vestiging van een kleinschalige kampeergelegenheid:

1. De vestigingsplaats is gelegen in agrarisch gebied A2 en/of A3.
2. De aanvrager maakt aannemelijk, dat hij/ zij, met zijn/ haar initiatief een concrete, positieve bijdrage levert aan de diversiteit in het aanbod (niet meer van het zelfde).
3. De vestigingsplaats kan een afstand tot evt. naastgelegen kampeerbedrijven realiseren van ten minste 50 m.

II. Vergunningsplichtige kampeerterreinen (artikel 8, lid 1 Wet op de openluchtrecreatie)

A. Westelijke deel grondgebied gemeente;

- Het college van burgemeester en wethouders zal slechts medewerking overwegen, indien de beoogde vestigingsplaats voldoet aan de doelstelling, zoals aangegeven in de Strategische Visie voor Recreatie en Toerisme (toeristisch kampeerterrein, gericht op de watersport, met uitgroeimogelijkheden tot een volwaardige omvang).

B. Oostelijke deel grondgebied gemeente;

- Het college van burgemeester en wethouders zal uitsluitend gebruik maken van de in artikel 2, lid 10a toegekende bevoegdheid tot wijziging van een agrarische bestemming t.b.v. recreatieve doeleinden, indien naast de reeds in het bestemmingsplan in artikel 1a, leden 11 en 12 (Beschrijving in Hoofdlijnen) genoemde bepalingen, tevens wordt voldaan aan de volgende criteria:

1. De vestigingsplaats is gelegen in agrarisch gebied A2 en/of A3.
2. De aanvrager maakt aannemelijk, dat hij/ zij, met zijn/ haar initiatief een concrete, positieve bijdrage levert aan de diversiteit in het aanbod (niet meer van het zelfde).
3. De aanvrager stelt een vestigingsplaats voor, die in de toekomst lijkt te kunnen doorgroeien naar een volwaardig bedrijf (7 `a 8 hectare).
4. De vestigingsplaats kan een afstand tot evt. naastgelegen kampeerbedrijven realiseren van ten minste 50 m.

Bijlage VI Reeds vervallen onderdelen van de Wet op de openluchtrecreatie

Met ingang van 1 november 2005 is het Besluit hygiëne, gezondheid en veiligheid op kampeertreinen (BHGVK) vervallen. In dit besluit werden regels gesteld over onderwerpen die volgens het kabinet ook elders worden geregeld of waarvoor de noodzaak van regelgeving ontbreekt. Zo werden zaken op het gebied van drinkwaterkwaliteit geregeld in de Waterleidingwet en het daarop gebaseerde Waterleidingbesluit. Voor wat betreft diverse milieuaspecten is het Besluit horeca-, sport- en recreatie-inrichtingen milieubeheer van belang. Dit besluit valt onder de Wet milieubeheer en met het vervallen van de WOR blijft dit besluit gewoon van kracht. Daarnaast dekken de Wet verontreiniging oppervlaktewater en de Wet bodembescherming onderdelen van het vervallen BHGVK af. Ten slotte is de Wet Collectieve Preventie Volksgezondheid (WCPV) van belang. Deze wet verplicht alle gemeenten actief te zijn op het gebied van preventieve volksgezondheid. Daarnaast verplicht deze wet gemeenten tot het instellen van een dienst om dat te doen: de GGD. De GGD verricht namens de gemeenten eveneens het preventieve toezicht en advisering ten aanzien van kampeertreinen. Hiervoor zijn landelijk inmiddels hygiënerichtlijnen voor kampeergelegenheden, jachthavens en groepsaccommodaties opgesteld die door de GGD als handreiking worden gehanteerd bij dit toezicht.

Voor het overige worden zaken over het functioneren van een kampeertrein niet langer bij wet geregeld.

Met ingang van 1 november zijn tevens artikel 18 en 19 van de WOR komen te vervallen. Deze artikelen hebben betrekking op bevoegdheden van de burgemeester in het geval van gevaar voor volksgezondheid of veiligheid van een kampeertrein (of jachthaven). Voor een deel zijn deze artikelen overbodig omdat de Infectieziektenwet uit 1998 en de Wet Collectieve Preventie Volksgezondheid dit opvangen. Voor een ander deel heeft de burgemeester reeds bevoegdheden in het kader van de Gemeentewet (openbare orde).

Het uitvoeren van de hierboven genoemde relevante wetgeving was ook al voor het vervallen van een deel van de WOR van kracht. In feite is er geen extra actie van gemeenten nodig als gevolg van de reeds vervallen bepalingen in de WOR.

Bijlage VII

Overzicht kampeerbedrijven waarvoor een ontheffing is verleend voor kleinschalig kamperen (kamperen toegestaan in de periode 15 maart tot 1 november) tot maximaal 15 (toeristische) kampeereenheden

Naam kampeerterrein	Adres	Aantal
Minicamping Trekkersveld	Oosterstreek, Oosterseveldweg 43	10 - 15
Stichting het dorp Nijelamer	Nijelamer, Stadburen 6-8	5
Camping De Bosfluitier	Boijl, Verversweg 7	10 - 15
Recreatieschap De Marrekrite /Driewegsluis	Nijetrijne, Eiland Driewegsluis aan de Lindedijk	6
Minicamping Schapendal	Schapendrift 8	10 - 15
Camping Hazehof	Boijl, Oostvierdeparten 38	10 - 15
De Geele Bosch	Oldeholtwolde, Ottersweg 13	10 - 15

Bijlage VIII

Overzicht kampeerbedrijven waarvoor een vergunning is verleend op basis van de Wet op de openluchtrecreatie (in bestemmingsplan ingepaste kampeerbedrijven)

Naam	Lokatie	Ingepast	Vergunning verleend voor		
			toeristische standplaatsen	seizoen standplaatsen	jaar standplaatsen
Camping De Appelhof	Boijl,	ja		25	alleen voor leden
Camping De Boekelter	Boijl, Boekelterweg 13	ja	17	5	
Camping Klaverakker	Oosterstreek, Oosterstreek 16	ja	10	20	
Recreatiepark Sauna Nieuw Boijl	Boijl, Boijlerweg 48	ja			3 **
Camping De Bekhofschans	Boijl, Boekelterweg 15	ja	22	2	
Camping Hanestede	Noordwolde, Elsweg 11	ja	60	60	126
Camping Te Hooi en Te Gras	Boijl, Boijlerweg 96	ja	10	4	1
Camping De Landerij	Scherpenzeel, Grindweg 155	ja	33		2 trekkershutten
Camping De Driesprong	Langelille, Lemsterweg 20	ja			172
Camping De Leemstobbe	Steggerda, Leemweg 2a	ja		15	31 ***
Nivon kampeerterrein	Noordwolde, Jokweg 2	ja	40		
Homo camping De Vlegel	Zandhuizen, Oldeberkoperweg 23	ja	15		25
Camping Rotandorp	Noordwolde, Vallaatweg 4	ja	42	19	40
Minicamping Van der Lende	Langelille, Lemsterweg	neen*			12
Minicamping Boszicht	Boijl, Oostvierdeparten 60	ja			11
Minicamping Oldeholtpade	Oldeholtpade, Hoofdweg	ja	15		1 trekkershut
	totaal		264	150	421

* Betreft een al jarenlang bestaand kampeerterrein. Inpassing in bestemmingsplan volgt bij eerstkomende herziening.

** Kampeerterrein wordt gewijzigd in bungalowterrein voor 27 houten recreatiebungalows

*** Na planologische aanpassing in 2001 zijn de vergunde aantallen volgens opgaaf van de campingeigenaar d.d. 5 november 2007 gewijzigd in 8 toeristische en 48 vaste standplaatsen

18 december 2007